
Credinta si
Om si Masina-
filozofice

SORIN CERIN

CREDINȚĂ ȘI SFINȚENIE LA OM ȘI MAȘINĂ

- Aforisme filozofice

2019

SORIN CERIN

- CREDINȚĂ ȘI SFINȚENIE LA OM ȘI MAȘINĂ -

- Aforisme filozofice-

Manufactured in the United States of America

ISBN: 978-0-359-92642-8

SORIN CERIN
- CREDINȚĂ ȘI SFINȚENIE LA OM ȘI MAȘINĂ -
- Aforisme filozofice-

CUPRINS

SORIN CERIN

- CREDINȚĂ ȘI SFINȚENIE LA OM ȘI MAȘINĂ -

- Aforisme filozofice-

I.ADEVĂR ȘI MINCIUNĂ

1) **Existența este mantra Absurdului.**
2) **Ce poate fi mai creator decât Moartea?**
3) **Încotro ni se îndreaptă Pașii inocenței decât către desfrâul Cunoașterii?**
4) **Suntem o liră care și-a tăiat coardele cu Ierarhia Societății de Consum care ne consumă pe fiecare dintre noi.**
5) **Cine poate înțelege Compromisul Dumnezeului creat de Om, ce ne vinde Iubiri contrafăcute pe taraba Destinului?**
6) **Omenirea este o frunză căzătoare pe care Existența o folosește ca să-și acopere goliciunea spirituală din părțile ei intime.**
7) **Ce ne poate face cu adevărat Fericiți în afară de Moarte?**
8) **Suntem o fărâmă de Simțire în oceanul fără de sfârșit al Nesimțirii acestei Existențe.**

9) Ne poate spune cineva care este ora exactă la care se trezește Dumnezeu ca să-I putem atrage atenția asupra Suferinței acestei Lumi?

10) Cât de dulce poate fi Răzbunarea Lui Dumnezeu?

11) Nimic din tot ceea ce înseamnă Absurd pe această Lume nu poate fi despărțit de Deșertăciunea care-l însoțește mereu.

12) Suntem o fărâmă de Vis ce planează deasupra Absurdului abătut asupra Existenței.

13) De ce ne-a ales Dumnezeu pe noi ca să experimenteze Suferința?

14) Ce poate fi mai real decât Iluzia Iluziilor?

15) Dumnezeu ne-a lăsat poezia ca să zugrăvim în culori pastelate Deșertăciunea acestei Lumi.

16) Compromisul este însuflețirea Necunoscutului.

17) Ce poate fi mai exclusivist decât Adevărul?

18) Ne privim în Absolutul Oglinzii Denaturate a Morții crezând că suntem noi cei reali.

19) Câți Zori vor mai trece deasupra Morții din noi înșine până când vom

descoperi că Zilele lor se transformă obligatoriu în Nopți?

20) **Cine poate înțelege de ce ne îmbrăcăm cu Iubiri falsificate de către Absurdul și Deșertăciunea acestei Lumi?**
21) **Să fim atât de săraci în Clipe încât suntem obligați să purtăm numai Iubiri second hand, care au fost purtate înainte de Absurd și Deșertăciune?**
22) **Oare știm îndeajuns, că nu Cunoaștem Adevărul Cunoașterii?**
23) **Al cărui Înțeles să fim, odată ce nu ne putem Cunoaște Străinul propriului Subconștient?**
24) **Suntem Înțelesul Morții întrucât ne privim în Oglinda ei.**
25) **Câtă Libertate ne oferă Moartea atunci când trecem pe tărâmul ei și nu avem o altă opțiune, tot atât de multă ne dă și când suntem în Viață, adică deloc.**
26) **Ce poate fi mai înălțător decât să te împrietenești cu Străinul Subconștient din Sinele tău?**
27) **Credința este muzica cântată de Orchestra Intereselor.**

28) Cum de s-a ajuns ca tocmai Visele, să ne sfărâme Viitorul?

29) Viitorul Omenirii cântă aria Morții în Orchestra Intereselor.

30) Ne depărtăm de noi înșine de fiecare dată atunci când fugim de Moarte.

31) Nu Moartea este aceea care ne înstrăinează de Sine, ci Viața.

32) Meritocrația este arta de a falsifica Înțelesul profund al Morții.

33) Nu toate Clipele și-ar dori să moară odată cu noi.

34) Oare poate exista altcineva care să se prefacă la fel de bine ca și Adevărul?

35) Trăim într-o Lume în care Minciuna este mult mai sinceră decât Adevărul.

36) Câtă Moarte ne aduc stropii dătători de Viață?

37) Și totuși, Viața este aceea care naște Moartea.

38) Adevărul relativ este cea mai mare Minciună față de Absolut, cu mult mai mare decât tot ceea ce noi considerăm a fi Minciună.

39) Minciuna cât nu recunoaște că Minte se dă drept Adevăr, iar atunci

când recunoaște că Minte, devine într-adevăr un Adevăr.

40) **Suntem un produs al Iubirilor falsificate.**
41) **Minciuna este cea mai mare producătoare de Adevăruri.**
42) **Numai prin Minciună un Adevăr poate dovedi cine anume este el.**
43) **Realitatea este un Adevăr falsificat, dar o Minciună Adevărată.**
44) **Adevărul este Orgoliul Minciunii.**
45) **Cât Adevăr poate cuprinde Minciuna Cunoașterii?**
46) **Care Adevăr nu-și îmbracă veșmintele călduroase ale Iluziilor Vieții și Morții pe această Lume friguroasă?**
47) **Fericirea este cel mai folosit Adevăr de către Minciună.**
48) **Dacă vrei să afli cine anume este Realitatea trăită de noi, întreabă Minciuna, care cu siguranță că-ți va spune un Adevăr al ei.**
49) **Adevărul este mândria Minciunii pe această Lume.**
50) **Există vreun Adevăr relativ prin venele căruia să nu curgă sângele fierbinte al Minciunii?**

51) Dacă ceea ce Cunoaștem ar fi Adevărat, atunci Adevărul n-ar fi condiționat de Minciună.

52) Viața este o călătorie a Adevărului unei Minciuni care are pretenția că poate Cunoaște.

53) Adevărul relativ este acea fărâmă din Adevărul Absolut, aflată în Sufletul nostru, care se reflectă în Oglina Morții care Minte.

54) Realitatea pare o confruntare dintre Adevăr și Minciună dar de fapt este calea prin care Minciuna devine adevărată.

55) Suntem un Adevăr al Minciunii Creației.

56) Nu există Adevăr care să nu-și posede Minciuna lui pe care să se reazeme.

57) Minciuna este cel mai solid Adevăr al acestei Lumi.

58) Numai prin Minciună, Omul și-a însușit toate Adevărurile propriei sale Vieți.

59) Ce Adevăr de nezdruncinat este Minciuna Fericirii.

60) Care Minciună nu-și fiebe în sucul ei propriu Adevărul pentru ca acesta să fie mai apetisant?

61) Alergăm o Viață întreagă să prindem Adevărul a cărui Minciună suntem noi.

62) Cine poate ști câtă Minciună conține un Adevăr ?

63) Un Adevăr fără îndeajuns de multă Minciună, este ca și mâncarea fără sare, pentru Existența acestei Lumi.

64) Ne unim pentru idealuri mărețe doar ca să dovedim că Minciunile acelor idealuri pot fi îndeajuns de Adevărate încât să poată fi crezute ca și Adevăruri.

65) Oare nu pentru a da Sens acestei Lumi în mintea noastră, avem nevoie ca Minciunile să fie îndeajuns de adevărate, încât să fie luate drept Adevăruri?

66) Tot ceea ce ne spune propria noastră Minte este o mare Minciună pe care suntem obligați să o luăm drept Adevăr, pentru a ne crea o identitate pe această Lume.

67) Dacă Minciuna nu ar trebui dovedită printr-un Adevăr pentru a fi adevărată, în această Lume nu ar exista nici Absurdul și Deșertăciunea.

68) Omul este o carieră de diamant al cărei proprietar este Minciuna ce-l are ca angajat pe Adevăr.

69) Nimic din Adevăr nu se poate pierde la masa îmbelșugată a Minciunii acestei Lumi, ci se transformă.

70) Fără Adevăr și Minciună, n-am avea Contrariile ce stau la baza Iluziilor de Transformare și Mișcare.

71) Dacă Minciuna nu ar ști să mintă atât de bine încât să devină un Adevăr veritabil la rândul ei, nu am Cunoaște ce este aceea Transformare și Mișcare.

72) Ce poate fi mai veritabil decât Adevărul Minciunii, prin care Minciuna devine Adevărată, dar și mai lipsit de valoare decât Minciuna Adevărului?

73) Alergăm o Viață întreagă pe potecile Minciunii, pentru a prinde Adevărul.

74) Cu cât suntem mai conștienți că ne clădim Adevărul treaptă cu treaptă, pe această Lume a Iluziilor Vieții și Morții, cu atât devine mai veritabilă Minciuna.

75) Cel mai mare ctitor de Adevăruri, care mint mereu este Viața și care nu

mint decât o singură dată, spunând că a existat Viața, este Moartea.

76) Toate Adevărurile relative sunt Minciuni care tind să devină veritabile încercând să fie crezute.

77) Nimic nu poate fi mai sincer cu tine decât o Minciună ce dorește să devină un Adevăr Relativ Veritabil.

78) Ne încredem în Adevăr neștiind niciodată cât de multă Minciună conține, întrucât nu ne este dat să Cunoaștem decât Adevărurile relative ale acestei Lumi.

79) Am Cunoaște Adevărul Absolut al Cunoașterii Absolute, și nu doar Adevărurile relative care Mint, dacă am reuși să Cunoaștem o infinitate de Contrarii și nu doar două cum este Adevărul și Minciuna.

80) Un Adevăr devine cu atât mai înălțător cu cât reușește să-și acopere cât mai bine Minciuna care i-a dat Viață.

81) Cum Ziua își are Noaptea ei, tot așa și Adevărul își are Minciuna lui.

82) Unul dintre cele mai veritabile Adevăruri ale Omului, este Dumnezeul creat de Om, întrucât acest Adevăr știe cel mai bine să-și acopere propria lui

Minciună, fără de care nu ar exista, datorită celor două Contrarii, prin intermediul cărora funcționează Mintea naostră.

83) Libertatea este o Minciună ce dorește să pară că poate acapara cât mai multe Adevăruri.

84) Ce poate fi mai interesant decât să vezi cum se chinuie o Minciună să poată deveni una cu Adevărul?

85) Credința este o Minciună veritabilă care ne-a dovedit că poate fi un Adevăr, pe când Neîncrederea este o Minciună ce nu a reușit acest lucru.

86) Fără Minciună nici un Adevăr nu ar Exista, precum fără Adevăr, toate Minciunile ar rămâne la stadiul incipient al Creației, fără să mai poată dovedi Nimic.

87) Minciunile au Creat mai multe Adevăruri, Existenței, care și ea este o Minciună la rândul ei, iar toate Adevărurile la un loc nu au fost capabile să clădească la rândul lor cel puțin un singur Adevăr care să nu Mintă și să nu fie relativ.

88) Suntem clădiți în așa fel încât să vedem doar valoarea unui Adevăr ce pare Veritabil fără să înțelegem că de

fapt la spatele lui se află ca și ctitor o Minciună cel puțin, la fel de Veritabilă.

89) Ne îngrijorăm când suntem mințiți tocmai fiindcă Minciunile care ni s-au spus, nu sunt la rândul lor îndeajuns de bine ticluite de către Destin, încât să devină ele însele un Adevăr Veritabil, al Minciunilor, bineînțeles.

90) Nu suntem nimic altceva decât o Minciună Veritabilă ce este privită ca fiind Adevărată în mintea noastră care nu mai stă, și nici nu poate să analizeze, că de fapt este Adevărată, Minciuna.

91) Totul este o Minciună care vrea să fie recunoscută ca fiind un Adevăr pentru a putea să existe.

92) Existența este o Minciună care nu poate exista decât dacă este privită ca fiind un Adevăr, chiar dacă al Minciuni.

93) Existența ca să existe, trebuie să fie Adevărată și nu Falsă, motiv pentru care toate Minciunile Iluziilor Vieții și Morții trebuie recunoscute ca fiind Adevărate.

94) Existența este unica Minciună dublă care trebuie să se identifice ca

fiind Adevărată, deci tot o Minciună girată de un Adevăr relativ.

95) De ce este Existența o dublă Minciună? Fiindcă prima dată există ca și o Minciună ce trebuie girată de un Adevăr care și el este relativ la rândul lui în mintea noastră, deci tot o Minciună. Numai Adevărul Absolut poate fi Adevăr fără Minciună, în schimb toate celelalte Adevăruri relative Mint în funcție de reperele la care se raportează. Astfel că Existența este o Minciună ce trebuie certificată printr-o altă Minciună, care este Adevărul relativ.

96) Existența este dublul standard al Minciunilor, ce trebuiesc să pară Adevărate ca și Minciuni bineînțeles, deci care să existe ca atare în Sinea lor, și mai apoi ca niște Adevăruri.

97) Adevărul relativ, este modul prin care Existența vrea să-și mușamalizeze Imaginea falsă pe care ne-o arată.

98) Existența nu se poate spijini în Mintea noastră decât pe Adevăr, tocmai fiindcă folosește dublul standard al Minciunii.

99) Dublul standard al Minciunii Existenței, este atunci când încearcă să

devină credibilă pornind de la o Minciună prin care vrea să fie recunoscută ca fiind Existență din Inexistență, Minciună ce trebuie recunoscută de către un Adevăr relativ, care să ne afirme mințind, că acea primă Minciună există cu adevărat ca Adevăr, deci Există ca fiind Existență.

100) Dacă n-am crede în Adevărul povestit de către Minciună prin Destin, această Lume nu ar exista.

101) Conștiința este primul pas prin care Minciuna poate fi considerată ca fiind Veritabilă, doar Veritabilitatea este recunoscută ca atare de un Adevăr ce devine și el Veritabil la rândul său.

102) Cunoașterea înseamnă modul prin care se reflectă Conștiința în Oglina Morții.

103) Cât de Adevărată poate să fie Minciuna Cunoașterii, atunci când din ea se naște un Adevăr al Minciunii?

104) Omenirea este Minciuna care a devenit Veritabilă numai prin Păcatul Originar care s-a propulsat în Ierarhia Iluziilor pe post de Adevăr care poate recunoaște Minciuna ca fiind un

Adevăr și nu doar o simplă Minciună în Sine.

105) Suntem o farsă a unui Creator ce-și dorea recunoașterea propriilor sale Iluzii ale Vieții și Morții prin noi înșine.

106) Ce poate fi mai credibil? Un Adevăr spus de o Minciună Adevărată sau un Adevăr spus de o Minciună Neadevărată?

107) Minciuna Neadevărată este inexistentă pe când cea Adevărată, Existentă. O Minciună inexistentă nu ne poate minți pe când una existentă, da. Dar să nu uităm că nici o Minciună inexistentă nu poate afirma la rândul ei un Adevăr, iar Adevărul nu poate fi decât relativ. Deci tot o Minciună care de data aceasta este existentă, iar ca o Minciună să fie existentă trebuie să fie Adevărată. În concluzie totul se bazează pe Minciunile cât mai Adevărate spuse de către Adevărurile cât mai Mincinoase pentru a fi relative.

108) Ce poate fi mai perisabil decât Adevărul relativ aflat dinaintea Minciunii Creației?

109) Nimic nu poate fi mai Adevărat în afară de Minciuna care se consideră a fi Adevăr Absolut.

110) Creația este o Minciună șoptită Suferinței care a fost prima al cărei Adevăr, a crezut cu Adevărat în noi.

111) Ne încredem adesea în noi înșine fără să Cunoaștem la față Iluziile Vieții și Morții prin Mintea cărora ne este dat să vedem Lumea.

112) Tot ce ne înconjoară este Cunoaștere, deci se bazează pe Adevărul relativ ce minte mai perfect decât orice Minciună în Sine, întrucât ne dă ca fiind drept Adevărat ceea ce relativitatea lui ne deslușește.

113) Absurdul este la paritate cu Deșertăciunea atunci când vor să fie una cu Adevărul sau Minciuna.

114) Nimic nu ne poate otrăvi mai mult decât Adevărul care se dă drept Adevărat deși aparține în totalitate unei Minciuni.

115) Suntem o lacrimă de Adevăr care dă consistență Minciunii.

116) Mintea Omului poate separa Binele de Rău doar în măsura în care Minciuna Creației este o Minciună Adevărată.

117) Iubirea este nu doar cel mai falsificat produs vândut de către Destin extrem de scump, acestei Lumi, ci cel mai important Adevăr care dă consistentă Minciunii acestei Existențe ca fiind Adevărată.

118) Nu ne putem implica în aflarea Străinului Subconștient al Adevărului Absolut până când nu vom putea fi apți să separăm cu Adevărat, Adevărul de Minciună.

119) Cel ce crede în Cunoaștere nu poate crede cu adevărat în Sine niciodată.

120) Cunoașterea este o rătăcire perpetuă a propriilor noastre Speranțe de a alerga în zadar de Moartea, care se află în noi.

121) Prin Cunoaștere, orice Minciună devine Adevărată.

122) Nimeni nu va reuși vreodată să Cunoască, Înțelesul profund al acestei Lumi, cu ajutorul Cunoașterii.

123) La masa Cunoașterii Minciuna va reuși să hrănească de fiecare dată Adevărul cu Gândurile sale, devenind Adevărată.

124) Timpul și Spațiul, Frumosul și Urâtul, Binele și Răul, Contrariile în ansamblul lor, vor trebui să fie

recunoscute de către Adevărul unei Minciuni Adevărate, în mintea Omului.

125) O Lume fără Minciună este o Lume fără Adevăr.

126) Minciuna este cea care ne dă la o parte gratiile Iluziilor Vieții și Morții.

127) Liberul Arbitru este fiul Minciunii ce are ca naș Adevărul, care a făcut-o astfel pe Minciună să fie Adevărată.

128) Orice Adevăr relativ este înainte de toate o Minciună Adevărată și mai apoi un Adevăr trunchiat în funcție de reperele altor Minciuni.

129) Minciuna este rădăcina pe care se sprijină Adevărul care consideră la rândul lui Minciuna ca fiind Adevărată.

130) Civilizația este un Adevăr relativ al Suferinței, a cărui Minciună devine Adevărată numai prin Omenire.

131) Omul nu a fost niciodată în centrul propriei sale Civilizații ci în exteriorul ei atâta timp cât în centru se află Banul.

132) Banul l-a înstrăinat de fiecare dată pe Om de propriul său Sine.

133) Banul este exponentul perfect al Existenței care transformă din

Minciuna Inexistenței un Adevăr existent, făcând Minciuna Inexistenței Adevărată. Tot așa și cu Banul.

134) Banul este Răul malefic al Omenirii.

135) Oricât de malefic și Rău ar fi Banul pentru Omenire, el este o treaptă obligatorie pe care aceasta trebuie să o urce pentru a ajunge la înălțimile unde Banul nu va mai exista.

136) Cine ne ucide Eternitățile Clipelor? Timpul! Cine este Timpul dacă nu gardianul Existenței? Cine este Existența? O Minciună a Inexistenței care se vrea Adevăr.

137) Orice altă formă opusă Existenței pentru mintea noastră devine Inexistență.

138) Nu putem concepe Formele opuse Existenței, fiindcă ele nu se mai pot defini prin Adevăr relativ și Minciună.

139) Doar Adevărul Absolut, Unicul Adevăr real, Adevărat, poate defini și alte forme opuse Existenei, folosindu-se de Cunoașterea Absolută.

140) Mintea noastră neavând acces la Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută nu poate defini Forma care a

determinat Existența mințind că este Existență deși nu era.

141) Forma care a determinat Existența mințind că este Existență deși nu era, a inițiat prima Minciună ce devenea Existentă. Așa s-a născut Existența din Minciună. Această Minciună avea nevoie de un Adevăr care să o reprezinte și care să o considere ca fiind o Minciună Adevărată. Acel Adevăr a fost primul Adevăr Existent, care a fost determinat tot de Forma care a determinat Minciuna Existenței întrucât această Formă era diferită de Existență dar nu o altă Formă de Existență, ci total opusă Existenței.

142) Forma care a determinat Existența deținea Conștiința de Sine fiindcă altfel nu ar fi putut enunța Minciuna prin care s-a definit ca fiind Existență. Acest lucru determină faptul că, Conștiința de Sine poate aparține și altor Forme, opuse Existenței.

143) Realitatea este acea înșelătorie a Existenței care ne explică pe îndelete ce anume este Suferința, pe care trebuie să o exersăm prin intermediul propriilor noastre Simțuri.

144) Paradoxal, Absurdul și Deșertăciunea acestei Lumi sunt cele mai apropiate Adevăruri ale acestei Lumi, de Adevărul Absolut.

145) Străinul Subconștient al propriului Sine al Omului este unicul în măsură să ne comunice prin intermediul Instinctului, care sunt atribuțiile reale ale Adevărurilor și Minciunilor ce ne înconjoară.

146) Viitorul este unica Iluzie a temporalității care încă nu a trecut prin filtrul Iluziilor Vieții și Morții, devenind Trecut.

147) Prezentul este o Iluzie la fel de neadevărată precum toate celelalte Iluzii ale acestei Lumi.

148) Prezentul este în realitate creat de Viitorul ce trece prin filtrul Iluziilor Vieții și Morții, filtru care ne deslușește Lumea din mintea noastră ce credem că ne înconjoară deși în realitate nu este absolut nimic adevărat din tot ce credem că este Lumea noastră.

149) Filtrul Iluziilor Vieții și Morții care ne filtrează Viitorul pentru a fi transformat în Trecut ne apare nouă ca fiind Prezent.

150) Dacă am înlătura filtrarea Viitorului de către Iluziile Vieții și Morții pentru a-l transforma pe acesta în trecut, am înlătura și Prezentul.

151) Odată ce Prezentul este în realitate Inexistent, fiind doar un filtru oarecare pentru Timp, folosit de Iluziile Vieții și Morții, înseamnă că nici Viitorul nu ar deveni Trecut fără acest filtru. Acest lucru ne duce la faptul că Timpul în Sine este doar un element constituant al Existenței care prin filtrarea lui de către Iluziile Vieții și Morții a primit caracteristici de Viitor, Prezent și Trecut.

152) Un Timp nefiltrat de Iluziile Vieții și Morții nu are nici caracteristici de Viitor, Prezent și Trecut.

153) Prezentul nu există fiind în realitate filtrul Iluziilor Vieții și Morții pe când Viitorul și Trecutul există ca fiind consistența Timpului în Sine, indiferent cum îl denumim noi în mintea noastră pe acest Timp.

154) Nimeni nu va reuși vreodată să despartă Adevărul de Minciună atât timp cât există Mintea noastră.

155) Ne îmbrăcăm cu Deșertăciunea și Absurdul unor Iluzii ale Vieții și

Morții o Viață întreagă fără să ne intereseze cât de goi ne naștem și murim.

156) Ce poate fi mai înălțător decât să reușim a fi noi înșine pe patul de moarte al Speranțelor?

157) Să fie atât de grea Moartea, încât trebuie să ne ascundem întreaga Viață de ea prin ungherele Sufletului?

158) Care Destin nu-și are Nașterea și Moartea lui alături de un semn de întrebare?

159) Cât de departe suntem față de noi înșine pentru a descoperi că de fapt eram atât de apropiați, abia pe patul de Moarte al Viselor când nu mai e nimic de făcut pentru a le reînvia.

160) Suntem o flacără ce-și arde propriile Speranțe iar din cenușa lor își clădește Viitorul.

161) Nimic nu poate fi mai Adevărat decât Moartea ce-și regăsește Inima pierdută a Timpului în Mintea noastră.

162) Cere-ți iertare numai propriei tale Morți pentru Viața pe care ai dus-o.

163) Cât de amăgită poate fi Moartea fiindcă nu ți-ai înțeles Viața pe care ți-a dăruit-o?

164) Oriunde am alerga de Moarte, tot în Sufletul nostru o vom reîntâlni la fel de solemnă, precum a fost atunci când ne-am născut și ne-a condus în brațele Vieții.

165) Numai Moartea este mai singură decât noi atunci când ne așteaptă propria Viață.

166) Cine poate să-și înțeleagă propria Moarte, într-o Lume măcinată de Iluziile Vieții și Morții, este nebun.

167) Moartea în Sine este cel mai important Adevăr ai cărui pași merg prin această Lume.

168) Moartea este unica față a Adevărului Absolut pe care o putem percepe în timpul acestei Vieți.

169) Iluziile Morții sunt unicele care sunt învinse de Moarte la rândul lor, față de Iluziile Vieții ce nu pot fi învinse de Viață niciodată.

170) Moartea este acea față a Adevărului Absolut ce lasă ca această Lume să se oglindească în Privirea ei tulburată de Iluziile Vieții și Morții, care-i tulbură vederea.

171) Realitatea noastră, care se oglindește în Privirea tulbure a Morții

este o Realitate distorsionată în întregime.

172) Ce poate fi mai înălțător decât să vezi Moartea cu Ochii Adevărului Absolut și să realizezi că nu era nici pe departe ceea ce ți-au arătat Iluziile Vieții și Morții că ar fi.

173) Moartea este în același timp pentru noi, atât un Adevăr Absolut cât și o Minciună a Iluziilor Vieții și Morții.

174) Adevărul este o însemnare indescifrabilă în caietul de memorii al Minciunii.

175) Nu poate exista o Minciună la fel de sadică precum un Adevăr care nu dorește să poarte mască înaintea Coșmarurilor.

176) Adevărul Absolut nu va lăsa niciodată să fie descifrat de Minciună.

177) Fiecare Adevăr relativ este la rândul lui un Adevăr descifrat de către Minciună.

178) Un Adevăr care nu poate fi descifrat de către Minciună nu poate fi numit relativ ci devine una dintre fețele Adevărului Absolut.

179) Fiecare față a Adevărului Absolut reprezintă un Înțeles.

180) Adevărul Absolut posedă o infinitate de fețe, prin urmare are o infinitate de Înțelesuri.

181) Nu poate exista Minciună Absolută ca opus al Adevărului Absolut, fiindcă Minciuna Absolută nu poate avea o infinitate de Înțelesuri, întrucât atunci, toate acestea ar deveni un Adevăr Absolut.

182) Libertatea este Adevărul care poate alege Absolutul fără însă a-l putea cuprinde vreodată, întrucât dacă l-ar cuprinde în cele din urmă, Libertatea ar muri, fiindcă nu ar mai avea după ce anume să alerge.

183) Adevărul este masca pe care o poartă Minciuna la sărbătorile Fericirii.

184) Nimic nu poate fi adevărat în această Lume în afară de Moarte, nici măcar Nașterea, întrucât și aceasta reprezintă Nașterea Morții și nu a Vieții care este doar o simplă antecameră a aceleiași Morți.

185) Oricât de mult am zâmbi Adevărului, tot Minciunii îi facem avansuri, în această Lume a Iluziilor Vieții și Morții.

186) Oare câte Ziduri s-ar sfărâma dacă am reuși să privim Adevărul Absolut al Morții în față?

187) Cui îi este atât de frică ca noi să aflăm Adevărul Absolut al Morții încât a fost în stare să ne dăruiască gratiile invizibile ale Iluziilor Vieții și Morții?

188) Oriunde am merge tot de gratiile Iluziilor Vieții și Morții vom da și oricât am încerca să le îndepărtăm, nu vom reuși altceva decât să le consolidăm și mai tare la ferestrele Sufletelor noastre.

189) Pilonii principali pe care se sprijină această Lume este Viața și Moartea, motiv pentru care ne-au fost dăruite gratiile Iluziilor Vieții și Morții, ca nu cumva să evadăm dincolo de închisoarea propriilor noastre Suflete.

190) Fiecare Adevăr al acestei Lumi este relativ numai în mintea noastră.

191) Fiecare Adevăr relativ cuprinde o Minciună, într-o cantitate mai mare sau mai mică.

192) Adevărul relativ care cuprinde cea mai multă Minciună în această Lume este Adevărul relativ cu privire la Moarte.

193) Moartea este subiectul principal dintotdeauna al Iluziilor acestei Lumi.

194) Iluziile Lumii au fost în stare să scornească până și Păcatele Originare doar ca să poată demoniza Moartea.

195) Acea parte care reprezintă totuși Adevărul, din cadrul Adevărului relativ, va fi privită ca fiind străină de noi înșine, fiind atribuită Străinului nostru Subconștient.

196) Străinul Subconștient este tot ceea ce poate fi Adevărat și lipsit de Minciună din Ființa noastră, este acea parte Adevărată din Adevărul relativ cât și fărâma de Adevăr Absolut care mai licărește în noi și ne dă Energia Vitală.

197) Energia Vitală este Adevărul care în mod subconștient ne pregătește pentru experiența Adevărată a Morții care este de fapt Adevărata Viață ce ne așteaptă.

198) Tot ceea ce credem a fi Viață în această Lume, aparține acelei părți a Minciunii din cadrul Adevărului relativ.

199) Minciuna din cadrul Adevărului relativ este tributară Iluziilor Vieții și Morții care ne arată adevărata Moarte

pe care o trăim în această Lume ca fiind Viață iar Viața de Apoi ne este prezentată ca fiind Moarte.

200) Ce poate fi mai îndoielnic decât Adevărul care se roagă de Minciună ca să existe?

201) Cât Absurd mai există ca să poată hrăni Adevărul relativ al Minciunii?

202) Lumea este o liră a Absurdului ce intonează aria falsă a Adevărului cu vocea Minciunii.

203) Adevărul relativ este o relicvă a Absurdului uitată de Dumnezeu.

204) Ce poate fi mai Absurd decât Adevărul acestei Lumi supus orbește Minciunii?

205) Cu cât mai mult vom încerca să prindem Adevărul Minciunii cu atât Minciuna devine mai Adevărată.

206) Fără Minciună nu ar exista Libertatea.

207) Ne ascundem în spatele Adevărului de unde putem trăi Minciuna Existenței.

208) Adevărul va fi întotdeauna slujitorul de nădejde al Minciunii.

209) Fără Minciună întreaga Lume s-ar prăbuși în propriul ei Adevăr.

210) Lumea este un surogat al Adevărului folosit de Minciună la prânzul Morții.

II.<u>CONȘTIINȚA SOCIALĂ</u>

211) Ce altceva poate cuprinde atât Adevărul relativ al Minciunii cât și Minciuna în Sine, într-o ipostază a Deșertăciunii, în afară de Conștiința Socială?
212) Conștiința Socială este Minciuna care devine Adevărată prin Persuasiune.
213) Libertatea Conștiinței Sociale se numește Absurd.
214) Ce poate fi mai sinistru decât atunci când Conștiința Socială afirmă cu mândrie proletară că ea promovează Adevărul?
215) Conștiința Socială a Prezentului bate întotdeauna in audiență filmul depravat al Istoriei.
216) Prin Conștiința Socială, Iluziile Vieții și Morții servesc prânzul Deșertăciunii acestei Lumi, Morții.
217) Conștiința Socială este cea mai depravată prostituată a Destinului.

218) Totul este Deșertăciune în afară de Conștiința Socială care este mult mai mult decât atât.

219) Conștiința Socială este cea mai proastă punere în scenă a Absurdului de către Destin.

220) Suntem obligați să jucăm rolul Conștiinței Sociale pe scena Absurdului, ale cărui Statui Vivante suntem.

221) Doar Moartea ne poate opri să nu mai devenim sclavii propriei noastre Conștiințe Sociale.

222) Libertatea este coșul de gunoi al Conștiinței Sociale.

223) Atunci când Conștiința Socială este lipsită de Libertate își face nevoile în public inventând Revoluții.

224) Conștiința Socială este ambasadoarea Absurdului la porțile Deșertăciunii.

225) Prin Conștiința sa Socială, Omul își obține dreptul privilegiat de a sta la dreapta Absurdului acestei Lumi.

226) Conștiința Socială este Compromisul ridicat la nivel de artă de către Politica Iluziilor Vieții și Morții.

227) Prin Conștiința Socială curge sângele murdar al Compromisurilor.

228) Nu spălați Conștiința Socială fiindcă nu va mai fi acceptată de către Viitorul pervers, căruia îi place doar Mirosul ei pestilențial.

229) Conștiința Socială nu se usucă la temperaturile mari ale Revoluțiilor fiindcă s-ar putea arde.

230) În manualul de utilizare al Conștiinței Sociale redactat de către Destin scrie că aceasta, nu se poate ține la soarele Adevărului fie el și relativ, întrucât se alterează, iar pentru o mai bună funcționare a ei se va păstra numai la Întunericul Minciunii.

231) Conștiința Socială este serul Compromisului care trebuie injectat Moralei pentru a o face mai docilă.

232) Conștiința Socială este cea mai mare provizie de Adevăr din cămările Minciunii ce o fac pe aceasta cât mai Adevărată.

233) Conștiința Socială valorează de fiecare dată mai puțin decât primește Destinul pe ea de la Existența noastră.

234) Suntem parte din Conștiința Socială a Teatrului Absurd al acestei

Lumi pe scena căruia jucăm rolurile Suferinței.

235) Conștiința Socială este rana deschisă și infectată a Adevărului.

236) Conștiința Socială nu a dovedit niciodată nimic mai mult decât ne poate dovedi Absurdul și Deșertăciunea acestei Lumi.

237) Prin Conștiința Socială se exprimă cât mai libere, Iluziile Vieții și Morții.

238) Conștiința Socială este tribuna Iluziilor Vieții și Morții.

239) Vrei să observi cum arată Iluziile Vieții și Morții în toată splendoarea lor? Atunci privește cu atenție Conștiința Socială.

240) Conștiința Socială este foaia de parcurs a Iluziilor acestei Lumi.

241) Conștiința Socială este Iluzia ce transportă în mintea Omului toate celelalte Iluzii.

242) Conștiința Socială a devenit hotelul de lux al tuturor Iluziilor acestei Lumi.

243) Furia Conștiinței Sociale se exprimă prin neputința de a înlocui Banul în vârful Ierarhiei Deșertăciunii acestei lumi cu propriul ei Absurd.

244) Ce poate fi mai jalnic decât să privești în ochi Conștiința Socială a

Omului scrisă de Iluziile Absurdului acestei Lumi?

245) Conștiința Socială este înainte de toate celelalte, Orgoliul nemăsurat al Iluziilor Vieții și Morții.

246) Conștiința Socială reflectă capacitatea Absurdului de a-și înfrunta dușmanii ce vor să-l detroneze în favoarea propriei lui Deșertăciuni.

247) Omul este transpirația Conștiinței sale Sociale.

248) Conștiința Socială este cea mai depravată emanație a Omului.

249) Ce poate fi mai infam, impur și scelerat în această Lume, decât Conștiința Socială?

250) Conștiința Socială este mocirla în care se scaldă Omul.

251) Nimic nu poate suplini Conștiința Socială atunci când trebuie să definim Răul malefic produs de Om.

252) Conștiința Socială este pegra Omenirii.

253) În Conștiința Socială Afectivul este prostituata falsei Iubiri, Cognitivul sunt Iluziile iar Volitivul falsul Liber Arbitru al Adevărului relativ al Minciunii ce făurește Minciuna

Adevărată. Toate la un loc formează treimea Răului malefic ce derutează Ființa Umană pe orice treaptă a dezvoltării sale.

254) Conștiința Socială este Minciuna ridicată la rang de Absolut ca să devină Adevăr.

255) Conștiința Socială este arhitecta Dumnezeului creat de Om.

256) Conștiința Socială a desenat un Dumnezeu creat de Om după chipul și asemănarea ei, chip pe care i l-a atribuit Omului care oricum îl purta din negurile istoriei sale.

257) Conștiința Socială se identifică cu Dumnezeul Omului cu diferența că-i donează Lui Dumnezeu atributele intervenției asupra Creației, tocmai pentru a-și putea ascunde în spatele lor toate meschinăriile.

258) Conștiința Socială este Dumnezeul creat de Om care se ascunde la spatele Omului lăsând ca umbra ei să devină Dumnezeul Omului.

259) Conștiința Socială a desenat Morala criminală a Omenirii, ca pe urmă să uneltească alături de aceasta împotriva Omului, prin Ierarhie.

260) Ierargia este creația Conștiinței Sociale și a Moralei.

261) Răul malefic al Conștiinței Sociale a născocit Păcatul Originar, fără de care nu și-ar fi putut motiva întreaga mocirlă cu ajutorul căreia a murdărit Societatea Umană din cele mai vechi timpuri.

262) Prin Păcatul originar, Conștiința Socială tranferă vina mizeriilor acestei Lumi în cârca Omului.

263) Conștiința Socială în mod paradoxal este definită ca aparținând Ființei Umane, ca fiind rezultatul acestei Ființe Umane, a Cunoașterii, Afectivității și Voinței acestei Ființe Umane, dar fără să se facă distincția clară între Om și Iluziile acestei Lumi, ce determină Cunoașterea, între Om și falsa Iubire a Adevărurilor relative care definesc Minciunile ca fiind Adevărate ce determină Afectivitatea, și între Liberul Arbitru care este un fals grosolan și ce ar dori Omul dacă Cunoașterea lui ar fi recunoscută de Adevărul Absolut și nu de Minciunile Adevărurilor relative impuse de Iluziile Vieții și Morții.

264) Conștiința Socială este trenul pierdut de Ființa Umană în gara Adevărului.

265) Conștiința Socială este gardianul care ne ține închis Străinul Subconștient al Adevărului Absolut, în celula sa din Sufletele noastre.

266) Dacă nu ar exista Conștiința Socială pe care o avem și care în mod just nu ne aparține nouă ci Iluziilor acestei Lumi, cu siguranță că Străinul Subconștient al Adevărului Absolut al Sufletului nostru ar fi liber și independent și ar putea să ne devină adevăratul nostru Liber Arbitru.

267) Omul posedă o falsă Conștiință Socială pentru a nu fi niciodată el însuși.

268) Libertatea este spoiala Conștiinței Sociale întinsă anapoda pe pereții Speranțelor noastre deșarte.

269) Fericirea ne este dată cu rația stabilită de Libertatea Conștiinței Sociale.

270) Adevărurile relative lucrează numai la secția de propagandă a Conștiinței Sociale, pentru a-i netezi acesteia imaginea.

271) Omul este o formă ciudată de mazochism descoperită de așa zisa lui Conștiință Socială.

III.ADEVĂR, MINCIUNĂ ȘI DIVINITATE

272) Adevărul relativ este alcătuit în așa fel încât să poată diviniza Minciuna.
273) Minciuna Divinizată a Adevărurilor relative naște Credințe.
274) Credințele vor Diviniza la rândul lor Adevărurile relative, împreună cu Minciunile pe care le conțin acestea, determinând și acceptând totodată, Minciunile Adevărate ca fiind Adevăruri fundamentale pe care se va sprijini Divinitatea nou creată a Omului.
275) Divinitatea Omului va stăpâni așa zisele Adevăruri fundamentale care în esența lor sunt Minciuni atât de fundamentale, încât devin Adevărate.
276) Minciunile fundamentale ctitoresc Catedrale îndeajuns de mari încât să se poată adăposti în ele mai ales atunci când sunt atacate, de acea parte a Minciunilor Adevărurilor relative,

care nu le-au recunoscut aspectele fundamentale.

277) Omul este o îmbinare de Adevăruri relative care mint controlat și Minciuni fundamentale care mint necontrolat fiind considerate Adevărate.

278) Omul simte datorită Iluziilor că Sensul său constă în Minciuna fundamentală Adevărată, cu nume de Divinitate, doar pentru Dumnezeul creat de el.

279) Cele mai împătimite Minciuni fundamentale Adevărate ale Omului sunt în primul rând chiar Omul, pe urmă, Divinitatea creată de Om, Adevărul relativ, Conștiința Socială, Iubirea, Binele și Răul, Frumosul și Urâtul, Libertatea, Morala, și Dreptatea.

280) Omul în Sine este una dintre Minciunile fundamentale Adevărate.

281) O Minciună fundamentală Adevărată este o Minciună atât de veritabilă încât devine Adevărată, și mai apoi un Adevăr veritabil.

282) Dreptatea nu-și va reprimi vederea Adevărului Absolut niciodată, ci va rămâne de-a pururi oarbă, atât timp

cât va fi alcătuită dintr-o Minciună fundamentală Adevărată obținută pe cale artificială în laboratoarele Iluziilor Vieții și Morții.

283) Divinitatea creată de Om, este o Minciună fundamentală Adevărată, pentru care Ființa Umană, a ales adeseori să moară, doar ca Divinitatea să poată deveni un Adevăr veritabil, și încă nu a reușit în totalitate nici acum.

284) Suntem o armă a Divinității create de Om, pentru a fi îndreptată împotriva aceluiași Om.

285) În spatele oricărei Creații a Omului se vor afla necontenit Iluziile Vieții și Morții.

286) Tot ce există pe această Lume, poartă amprenta Iluziilor Vieții și Morții, amprentă semnată, până și pe chipul Divinității create de Om.

287) Creația este o umbră palidă a Iluziilor Vieții și Morții, care nu are voie să primească vreodată un tratament de întremare.

288) Cea mai mare bogăție a acestei Lumi este Absurdul căutat prin toate ungherele Deșertăciunii de către Om.

289) Tot ceea ce ni se oferă pe taraba sordidă a Vieții aparține Minciunii

fundamentale Adevărate, cu nume de Adevăr relativ.

290) Omul este el însuși o Minciună fundamentală Adevărată atât timp cât îi este îngrădit accesul către Străinul propriului său Subconștient al Adevărului Absolut.

291) Prima unealtă făurită de Om a fost Divinitatea, folosită ca să ucidă pe alții pentru ca el să poată acapara bunurile celor necredincioși în Divinitatea sa.

292) Prin Divinitatea creată de el, Omul a devenit Sfânt și Demon în același timp.

293) Nimic nu l-a mai oprit pe Om să ucidă atât timp cât Divinitatea creată de el îi permitea acest lucru.

294) Divinitatea creată de Om era primul pas al Iluziilor Vieții și Morții către viitoarea Conștiință Socială a Omului.

295) În Divinitatea creată de Om, locuiesc în condiții luxoase, Iluziile Vieții și Morții, Omului.

296) Omul a devenit produsul propriei sale Divinități pe care a creat-o din Oportunism.

297) Oportunismul, Fericirea, Speranțele Omului, se reflectă în ochii și acțiunile Divinității create de el.

298) Dacă Divinitatea creată de Om nu ar fi după chipul și asemănarea lui, aceasta ar dispărea, pentru a-i lua locul o alta, convenabilă Omului.

299) Iluziile Vieții și Morții sunt cele care nu-i dau voie Omului să existe fără o Divinitate convenabilă lui, în spatele căruia se ascund tot ele.

300) Adevăratul Dumnezeu al Omului este Oportunismul său.

301) Adevărul Lui Dumnezeu constă în Adevărul suportat și fabricat de către Om.

302) Nu există Adevăr pe care să-l fi rostit Dumnezeul Omului care să nu fie supervizat de Om.

303) Omul este cea mai bestială și mincinoasă Ființă cu pretenții de Divinitate.

304) Un Dumnezeu care nu i-ar face pe plac Omului ar fi imediat catalogat de către acesta ca fiind un Dumnezeu lipsit de putere.

305) Există vreun Dumnezeu al vreunei Religii care să nu fi împrumutat nimic de la Om?

306) Adevăratul Dumnezeu al Adevărului Absolut nu are nimic în comun cu Omul, nici chipul și nici asemănarea întrucât Adevărul Absolut nu este Cunoscut de Om.

307) Un Dumnezeu puternic pentru Om trebuie să fie capabil să-i distrugă acestuia dușmanii, dar mai ales pe cei care nu aderă la Credința lui.

308) Un Dumnezeu Adevărat nu poate să distrugă ci doar să creeze, nu se poate răzbuna și nici nu poate ierta fiindcă este peste înțelegerea Omului, este Adevărul Absolut.

309) Un Dumnezeu ce nu poate distruge și ucide la fel ca și Omul, nu are cum să fie Dumnezeul Omului.

310) Dumnezeul Omului trebuie să poată rezolva neapărat interesele Omului, ca un fel de răsplată pentru supușenia oarbă pe care o promite Omul față de Dumnezeul său.

311) Lingușeala Omului trebuie răsplătită cum se cuvine de Dumnezeul creat de Om.

312) Nu pot exista Sfinți care să nu se lingușească pe lângă Dumnezeul creat de Om, la fel ca și Omul.

313) Dumnezeul creat de Om trebuie să fie cel puțin la fel de meschin precum este Omul.

314) Atributele Sfințeniei față de Dumnezeul creat de Om sunt, Lingușeala, Supunerea oarbă, Răzbunarea pe cei ce nu se lingușesc îndeajuns și nu se supun, la același Dumnezeu creat de Om.

315) Adevărul Omului nu va fi niciodată același cu Adevărul care nu este subordonat Iluziilor acestei Lumi.

316) Omul trăiește o Existență a subordonării față de Iluzia propriei lui Divinități pentru care și-a creat un Dumnezeu numai al lui, care să-i semene întru totul, în spatele căruia se ascund Iluziile Vieții și Morții.

317) Ce poate fi mai Adevărat decât Iluziile din spatele propriului tău Dumnezeu?

318) Fiecare Om are nevoie de Divinitate fiindcă și el este Divin la rândul lui, doar că Divinitatea adevărată a Omului a fost furată și substituită de Iluziile Vieții și Morții, care i-au dat în schimbul Divinității sale, aceluiași Om, o altă Divinitate întru totul străină față de el, dar pe care Omul o percepe în

mod fals ca fiind Divinitatea care-i aparține numai lui, fiind croită după chipul și asemănarea Omului.

319) Dumnezeul creat de Om este reperul suprem al Libertății Omului.

320) Nimic în afară de Dumnezeul creat de Om nu-i poate suplini Omului Iluzia Libertății.

321) Dumnezeul creat de Om poate exista atât pentru Omul religios cât și pentru Omul ateu.

322) Dumnezeul creat de Om pentru Omul religios ia diferite forme pe care le proslăvește Religia din care face parte Omul respectiv, iar Dumnezeul creat de Om pentru Omul ateu, ia forma celui mai important interes al acestuia.

323) Nu pot exista doi Dumnezei Absoluți creați de același Om, fiindcă nu pot exista două Ierarhii supreme în Conștiința acestuia.

324) Fără Dumnezeu, Omul ar fi un Nimic care se îndeletnicește cu un Nimic și mai Absolut decât primul.

325) Omul fără Dumnezeu este Omul care reușește să extragă din Adevărul relativ la care poate ascede numai Minciuna Adevărată a acestuia nu și

Adevărul ce poate semăna oricât de puțin cu Adevărul Absolut.

326) Omul cu Dumnezeu indiferent că este religios sau ateu, este acea Ființă care vrea să se elibereze de Iluziile acestei Lumi, crezând într-un Adevăr oricât de relativ, care poate face nu doar ca o Minciună să fie Adevărată ci chiar și un Adevăr, iar acel Adevăr este Adevărul Credinței lui.

327) Nu poți crede într-un Om fără Dumnezeu, fiindcă nu are nici o Credință.

328) Omul fără Dumnezeu nu a creat nimic în Viața lui, nici măcar un Dumnezeu oricât de slab și impotent ar fi fost acesta.

329) Omul cu Dumnezeu este un Om care crează, chiar și cel mai umil Dumnezeu din această Lume, este o Creație.

330) Omul fără Dumnezeu, indiferent că este religios sau ateu, nu are nici un Sens al propriei lui Existențe pe această Lume, fiindcă este un Om care nu a făcut Nimic ca să schimbe Lumea în care se află, fiind incapabil să dea naștere, să creeze, cel mai elementar și

simplu lucru al acestei Lumi, un Dumnezeu al său.

331) Omul cu Dumnezeu, religios sau ateu, este Omul care poate aduce schimbări acestei Lumi, menire pentru care Moartea de dincolo de a se naște i-a dăruit Nașterea și odată cu aceasta o nouă Moarte care de fapt este Viața Veșnică.

332) Omul care l-a pierdut pe Dumnezeul său, s-a pierdut mai întâi pe Sine și mai apoi s-a pierdut și de Lumea în care se află.

333) Omul care l-a regăsit pe Dumnezeu este asemeni unei flori care înmugurește primăvara, răspândind mireasma și frumusețea ei, celor care o înconjoară.

334) Fiecare Om cu Dumnezeu, își are propria lui poveste, pe care o spune Dumnezeului său, până când acesta se identifică atât de mult cu el, încât prinde și Omul aripile Divinității la care se ruga înainte devenind în Sinele lui invicibil.

335) Care Om cu Dumnezeu nu s-a simțit ofensat de propriul lui Dumnezeu iar după ce a trecut de acel episod și a conștientizat că Dumnezeul

lui avea dreptate, a îngenuncheat înaintea Dumnezeului creat de el și i-a mulțumit, știind că de fapt își mulțumește lui însuși și îngenunchează înaintea propriului său Sine devenind mai puternic.

336) Omul este un Creator prin Condiția lui Umană, dar a fost transformat de către Iluziile acestei Lumi, într-un Creator al Păcatelor, motiv pentru care doar Dumnezeul său îl mai poate schimba pe Om, ca acesta să se elibereze de Păcate și mai apoi de el însuși.

337) Omul este un fals, care poate deveni Adevărat, doar dacă-și croiește un Dumnezeu asemănător lui.

338) Pașii Omului nu pot fi niciodată încălțați cu Împlinire decât de Dumnezeul său.

339) Prin Dumnezeu Omul are impresia că este stăpân pe propriul său Sine, ceea ce este un prim pas spre eliberarea de Iluziile Vieții și Morții.

340) Oricât de infim ar fi Omul față de măreția Universului, prin Dumnezeu devine la fel de mare, dacă nu mai mare decât Universul.

341) Dumnezeu face parte din esența Omului, fiindcă Omul este o Ființă Divină, închisă în spatele gratiilor Iluziilor acestei Lumi.

342) Lasă-l pe Om o Clipă fără Dumnezeul său și va deveni o altă Ființă.

343) Fără Dumnezeu, Zorii Speranțelor nu ar mai avea consistența și strălucirea pe care o au în apropiere Lui Dumnezeu.

344) Prin Dumnezeu, Omul poate ajunge să redevină Ființa Divină care era undeva-cândva înainte de a se naște în brațele reci și violente ale Iluziilor Vieții și Morții.

345) Dumnezeu este acel Tot prin care Omul își poate identifica propriul Sine.

346) Dumnezeul Omului, îi va înțelege Omului, atât greșelile dar și realizările lui notabile, pentru a-l salva de Viitorul care se năpustește asupra lui.

347) Omul fără Dumnezeu va experimenta cu siguranță acea Singurătate diabolică pe care doar Iluziile Vieții și Morții ți-o pot reda pe această Lume.

348) Omul fără Dumnezeu este mai Singur pe această Lume și decât

atunci, când se află înaintea propriei sale Morți.

349) Pentru Dumnezeul său, Omul nu va deveni niciodată o stea căzătoare care se pierde pentru totdeauna după Orizontului unui Destin.

350) Prin Dumnezeul său, Adevărul Credinței Omului, chiar dacă nu devine Absolut, devine Divin.

IV.LUMINA DIVINĂ

351) Adevăratul Dumnezeu al Necunoscutului Absurd al Morții este Lumina Divină.

352) Doar cu ajutorul Luminii Divine vom reuși să ne găsim liniștea și pacea pe acest Pământ, să schimbăm Lumea, pe care să o transformăm dintr-un Infern al tenebrelor într-un Paradis trainic și consistent.

353) Necunoscutul Absurd al Morții, aflat în echilibru cu Străinul Subconștient și Iluziile Vieții și Morții ne va putea facilita contactul cu Lumina Divină, care va fi cea mai mare realizare a ființei umane din toate timpurile.

354) Omul va părăsi definitiv Infernul Lumii de azi, fiind pe calea ce duce către Paradis, abia atunci când va reuși să fie alături de Lumina Divină, adevăratul Dumnezeu de care s-a îndepărtat în negurile istoriei sale.

355) Prin Lumina Divină, Omul va deveni Înger.

356) Lumina Divină îl va readuce pe Om, în Paradisul de unde a plecat în negurile istoriei sale.

357) Lumina Divină îi va arăta Omului cât rău îi poate face acestuia un Dumnezeu creat de către el, doar ca să-i asigure acestuia, nevoile sale întunecate, cum ar fi avuțiile, goana după un loc de frunte în Ierahiile Banului sau ale Societății de Consum, pe care să o ducă mai departe, spre noi culmi ale propriului său Infern.

358) Dumnezeul creat de Om va fi întotdeauna un Dumnezeu cinic la fel ca și Omul față de Lumina Divină care este și va fi mereu un Dumnezeu al Echilibrului.

359) Numai cu ajutorul Luminii Divine, omul se va înălța la Cerurile din care provine, pentru a crea la rândul lui Paradisul Sacru al Viitorului Spiritual.

360) Dacă Omul nu ar fi orbit de către propriile lui Păcate Originare, ar descoperi cu ușurință faptul că în fiecare Om se află o rază de Lumină Divină, care îl poate urca la Cerurile

de unde a coborât în negurile istoriei sale.

361) Adevărata evoluție spirituală a Omului, va consta în aflarea propriei raze de Lumină Divină, care luminează cu adevărat Întunericul ce pare acum de nepătruns, al Sufletului său.

362) Lumina Divină este coroana Lumii Spirituale.

363) Precum ne este Necunoscutul Absurd al Morții în această Lume, este Lumina Divină, peste toate Lumile Nivelelor Spirituale cu Universele lor.

364) Adevărata Pace interioară a unui Suflet se va putea obține doar alungând Întunericul din el cu ajutorul Luminii Divine fiindcă Sufletul este Energie Spirituală, din această Lumină Divină.

365) Ca să ajungem cu adevărat la Lumina Divină va trebui mai înainte de toate să ne echilibrăm raporturile dintre Necunoscutul Absurd al Morții, Străinul Subconștient și Iluziile Vieții și Morții, ca mai apoi să vrem sincer să ne reîntoarcem, noi fiii rătăcitori care suntem acum, înapoi în brațele celei care ne-a zămislit mai demult decât

toate Vremurile la un loc, și anume, Lumina Divină, redevenind Îngeri de Lumină.

366) Lumina Divină este adevăratul Dumnezeu, fiind Unicitatea dintre Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută.

367) Viitorul Religiei Omenirii va fi Filosofia Luminii Divine.

368) Abia atunci când Omul va ști cum să primească în Sufletul său Lumina Divină, va fi cu adevărat stăpânul propriului său Suflet.

369) Religia Luminii Divine va deveni Unica Religie a întregii Omeniri.

370) Religia Luminii Divine nu va mai avea nici Ierarhii de sfinți și nici lupte sângeroase în istoria sa, ci doar pacea și liniștea spre care tinde Sufletul Omului.

371) Tot ceea ce nouă ni se pare a fi Necunoscut în Cunoașterea Absolută este Cunoscut.

372) Nu există Necunoscut Absolut decât Necunoscut.

373) Dacă ar exista Necunoscut Absolut n-ar mai putea fi Cunoașterea Absolută.

374) Faptul că putem vorbi de nivele de Cunoaștere ale căror Contrarii pot ajunge la Infinit pentru Cunoașterea Absolută, nu putem vorbi de Necunoscut decât dacă avem două Contrarii cum este Binele sau Răul din Lumea noastră, ori, la nivelul Lumilor cu singur element din cele două Contrarii, cum ar fi numai Binele sau numai Răul. Mai jos de atât nu poate exista Necunoscutul ca fiind opusul Cunoașterii pentru simplul fapt că nu poate exista nici Cunoașterea față de care să existe Necunoscutul.

375) Cu cât nivelul numărului de Contrarii va fi mai mic în cadrul procesului de Cunoaștere cu atât Necunoscutul va fi mai pronunțat și cu cât nivelul de Contrarii va fi mai ridicat cu atât Necunocutul va scădea.

376) Nu poate exista Necunoscut fără nici un element din Contrariile Cunoașterii, în schimb poate exista Cunoaștere cu o infinitate de Contrarii cum este Cunoașterea Absolută. Astfel putem vorbi de Necunoscut ca fiind Finit și de Cunoaștere ca fiind Infinită, deci Absolută.

377) Necunoscutul este tot ceea ce ne dă în cadrul proceselor de Cunoaștere noțiunile Finite iar Cunoscutul pe cele Infinite. Iluziile Vieții și Morții inversează aceste procese dându-ne senzația că avem acces la Finitul pe care-l putem Cunoaște și nu avem acces la Infinitul pe care nu-l putem Cunoaște.

378) A crede că putem Cunoaște Finitul este cea mai mare Iluzie pe care Omul o percepe alături de Iluziile Vieții și Morții.

379) În realitate Finitul aparține Necunoscutului și Infinitul, Cunoscutului.

380) În momentul când ni se va lua vălul Iluziilor Vieții și Morții al acestei Lumi de pe ochii Cunoașterii noastre, vom descoperi stupefiați că tot ceea ce aveam impresia că ne era Cunoscut de fapt ne era Necunoscut și ceea ce ne era Necunoscut, de fapt ne era Cunoscut. Astfel Necunoscutul Absurd al Morții de fapt ne era Cunoscut dar îl percepeam Necunoscut numai datorită Iluziilor Vieții și Morții.

381) Necunoscutul Absurd al Morții este în realitate acel Cunoscut ce ne

este ascuns de Iluziile Vieții și Morții dar prin intermediul lui putem dialoga cu aceste Iluzii.

382) Lumina Divină este Cunoscutul Suprem al Sufletului nostru, Cunoscut Suprem care se află în cugetul Străinului nostru Subconștient, care respiră alături de acest Cunoscut Suprem, și ceea ce noi numim a fi Necunoscutul Absurd al Morții.

383) Fiind alături de Lumina Divină suntem alături de noi înșine.

384) Fiecare din noi avem o licărire de Lumină Divină care este inima Străinului nostru Subconștient.

385) Dumnezeu se află în fiecare dintre noi fiind Lumina Divină.

386) Degeaba îl căutăm pe Dumnezeu străbătând cele mai dificile spații spirituale aflate în afara noastră, Dumnezeu se află numai în noi, EL fiind Lumina Divină.

387) Lumina Divină nu ne va cere niciodată ca noi la rândul nostru să-I cerem Iertare, fiindcă Lumina Divină nu este un Dumnezeu uman și înțelege că Destinul este mai presus de fiecare dintre noi, că Destinul este dat

fiecăruia în parte pentru a se îndeplini un anumit Scop.

388) Lumina Divină nu este numai Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută ci este și Scopul Suprem al întregii Existențe sau Non-Existențe, al tuturor Nivelelor Spirituale ale Lumilor.

389) Lumina Divină este înainte de toate Infinitul și Nemărginirea a tot ce poate însemna Spații sau Timpi, cât și Existența de deasupra lor.

390) Lumina Divină este Necuprinsul pentru care nimic nu poate fi un Tot.

391) Lumina Divină sunt Zorii ce renasc mereu în Sufletul primăvăratic al Fericirii.

392) Merită să trăim și numai pentru faptul că știm de existența Luminii Divine că nu suntem singuri în această Lume pe care o putem transforma oricând într-un Paradis. Totul depinde de noi.

393) Lumina Divină este tot ce poate fi conceput a exista vreodată, și cu mult dincolo de toate acestea.

394) Câte catedrale au fost înălțate în cinstea Luminii Divine care este Unicul și Adevăratul, Dumnezeu?

395) Nu cer să-I fie înălțate catedrale Luminii Divine în altă parte decât numai în Sufletele noastre fiindcă Lumina Divină nu este un Dumnezeu creat de Om, care să fie croit după chipul și asemănarea Omului, fiind avid de catedrale cât mai somptuoase.

396) De ce nu vrem să-L acceptăm în Sufletele noastre pe Adevăratul Dumnezeu care este Lumina Divină?

397) Să facem din fiecare Suflet din această Lume un altar pe care să o primim cum se cuvine pe Lumina Divină.

398) Lumina Divină nu ne cere nici să-I facem mătănii sau rugăciuni lungi și plicticoase. Nu ne cere nici să jucăm Teatrul Absurd prin tot felul de procesiuni religioase, ci doar să o primim cu Fericire în Sufletele noastre, ca fiind sursa vitală a acestui Univers, ce iradiază Fericire și Împlinire.

399) Lumina Divină este Echilibrul Suprem al Lumilor.

400) Față de Lumina Divină va trebui să înlocuim rugăciunile aduse până acum Dumnezeului creat de Om, cu Meditația Profundă, pe care să o

înfăptuim, alături de Străinul nostru Subconștient, care suntem tot noi, cei neacoperiți de vălul Iluziilor Vieții și Morții.

401) Este îndeajuns să privim pe ferestrele Sufletelor noastre, razele Luminii Divinii care ne învăluie Străinul Subconștient, și să facem din fiecare Toamnă târzie, posomorâtă și rece, o Primăvară trainică, luminoasă, unde înfloresc mugurii Fericirii și Împlinirii.

402) Caută Adevărul numai în tine însuți dacă vrei să te apropii de propria rază de Lumină Divină care-ți iradiază cu căldura Nemuririi, Sufletul.

403) Nimic nu poate fi comparat cu cel care a primit în Sufletul lui Lumina Divină.

404) Lumina Divină este meritul Nemuririi de a exista înaintea a tot ceea ce noi cunoaștem iluzoriu ca fiind Moarte.

405) Îți mulțumesc dragă Lumină Divină fiindcă m-ai ales să pot transmite Lumii toate acestea.

406) Putem dialoga cu Necunoscutul nostru Absurd al Morții, să le transmită Iluziilor Vieții și Morții, să

ne lase să vedem măcar o mică rază de Lumină Divină din Sufletul nostru, dar doar Lumina Divină va reuși să ne alunge întregul văl al Iluziilor Vieții și Morții de pe fața ridată a Timpului nostru.

407) Ca să fim ajutați de Lumina Divină va trebui să dovedim că suntem gata să o primim în acea parte a Sufletului nostru, despre care avem impresia că am fi noi, și pe care să o schimbăm în așa fel, încât să facă pace cu cealaltă parte a Sufletului nostru, care este Străinul nostru Subconștient.

408) Va trebui să folosim Adevărata Meditație Profundă față de Lumina Divină, doar ca să ne apropiem de Străinul nostru Subconștient.

409) Meditația Profundă este cea care trebuie să ia locul Rugăciunilor spuse unui Dumnezeu creat de Om după chipul și asemănarea Sa, care de fapt Nu este Adevăratul Dumnezeu al Omului.

410) Lumina Divină nu cere să ne vărsăm sângele pentru a fi victorioasă Religia ei, fiindcă Lumina Divină nu poate avea o Religie ci doar o Filosofie de Viață.

411) Cel care va face o Religie din Lumina Divină se va îndepărta de aceasta în loc să se apropie.

412) Religiile țin numai acolo unde Dumnezeul venerat de ele este un Dumnezeu creat de Om, un Dumnezeu care împrumută din defectele Omului, pe când Lumina Divină nu poate împrumuta nimic din defectele Omului.

413) Lumina Divină nu va accepta niciodată să I se proclame diferite practici religioase fiindcă Religiile îl definesc numai pe Om și nu Adevărul Absolut sau Cunoașterea Absolută.

414) Religiile vor dispărea în Viitor, iar locul lor va fi preluat de Credința în Lumina Divină.

415) Lumina Divină nu ne cere să-I clădim catedrale și nici să le ocupăm pe cele ale altor Religii, care au fost de folos Omului în perioadele întunecate ale istoriei sale, ci să-I construim altare numai în Sufletele noastre, la care să Meditām profund.

416) Numai cu acordul Luminii Divine, Omul va redeveni Îngerul care și-a ispășit condamnarea prin care a fost

ținut în spatele gratiilor Iluziilor Vieții și Morții.

417) Undeva în negurile istoriei Umanității, Sufletele de atunci, au alungat Lumina Divină, însușindu-și în locul ei, partea malefică a Răului, cum ar fi Ticăloșia pe care a ridicat-o la rang de Religie, moment, în care Omul, nu a mai fost compatibil cu Lumina Divină, care i-a dat Viață, și atunci Omul a decăzut fiind învăluit de Iluziile Vieții și Morții, ce au venit însoțite de Păcatele care cu timpul au devenit Originare.

418) Lumina Divină este Perfecțiunea Absolută obținută ca urmare a Echilibrului dintre Cunoașterea Absolută și Adevărul Absolut.

419) Pentru noi Lumina Divină pe lângă alte reprezentări este și Necunoscutul care pentru aceasta este Cunoașterea Absolută.

420) Nimic nu poate fi Necunoscut pentru Lumina Divină, nici măcar Necunoscutul care pentru noi pare a fi Absolut.

421) Pașii prin care ne putem apropia de Lumina Divină încep odată cu prima

treaptă care este Necunoscutul Absurd al Morții.

422) Fără a comunica cu propriul nostru Necunoscut Absurd al Morții care să ne faciliteze legătura cu Străinul Subconștient și Iluziile Vieții și Morții ce stăpânesc această Lume, nu vom reuși niciodată să ne îndreptăm pașii către Lumina Divină, din raza căreia este clădit Sufletul nostru la fel de Nemuritor precum este și Lumina Divină.

423) Suntem o fărâmă de Nemurire condamnată să cunoască Iluziile Vieții și Morții.

424) Oare care este Păcatul săvârșit de noi, odată ce am fost aruncați după gratiile Iluziilor Vieții și Morții ale acestei Lumi? Nu acela al trufiei față de propriul nostru Dumnezeu care este Lumina Divină?

425) De ce am săvârșit Păcatul trufiei? Fiindcă eram atât de bogați spiritual încât nu aveam ce să furăm, și nici ce să ucidem, și nici de ce să mințim, dar ne doream să devenim noi Dumnezeul deplin față de noi înșine. Nu am reușit fiindcă cealaltă parte din noi înșine nu avea cum să fie și Dumnezeu și parte

distinctă. Acela a fost Momentul Înstrăinării de noi înșine, Momentul când s-a născut Străinul nostru Subconștient care ne-a însoțit în călătoria noastră în spatele gratiilor Iluziilor Vieții și Morții din această Lume.

426) Doar cunoscând Viața finită și Moartea care o așteaptă la fiecare pas al ei vom putea să ne dăm seama de importanța unui Singur Dumnezeu Unic ce nu poate admite ca fiecare dintre noi în parte să fim Dumnezei Unici.

427) De la această dorință a noastră de Unicitate de a deveni Unici peste toți ceilalți, s-a dezvoltat Ierarhia și odată cu ea Răul malefic și Ticăloșia lui.

428) Numai Dumnezeul Unic poate avea dorințe de Unicitate și nu noi Îngerii decăzuți din anturajul Dumnezeului Unic care este Lumina Divină.

429) Odată ce fiecare Înger are dorință de Unicitate ea devine contrară celorlalți Îngeri ce au dorințe de Unicitate similiare și de aici se nasc Contradicțiile și Luptele inerente.

430) Noi suntem acea parte a Luminii Divine care a luptat pentru a deveni la

fel de Unică și creatoare, ca și Dumnezeul care este Lumina Divină, motiv pentru care am fost alungați în spatele gratiilor Iluziilor Vieții și Morții, întrucât nu pot exista mai multe Unicități ale Infinitului spațial și Nemărginirii temporare.

431) Mai multe Unicități ale Infinitului spațial și Nemărginirii temporare, determină Finitul, fiindcă Infinitul la fel ca și Nemărginirea nu poate fi decât Unul și Una Singură și nu mai multe. Atunci când sunt mai multe devin Finite.

432) Dacă Infinitul spațial și Nemărginirea temporară nu ar fi fost Unice, ele ar fi devenit Finite și de aici ar fi rezultat că Viața și Moartea nu ar mai fi aparținut Iluziilor, unde fiecare se naște pentru a sfârși, ci Adevărului Absolut.

433) Viața se naște din Moarte, pentru a sfârși în Moarte, iar Moartea se naște din Viață pentru a sfârși în Viața de după Moarte.

434) Lumina Divină ne-a lăsat în această Lume pentru a învăța cu propriile noastre simțuri ce anume înseamnă cu adevărat Viața și Moartea și unde

anume ne-ar fi dus răzvrătirea și trufia noastră de Îngeri ai Luminii Divine, dacă am fi reușit să devenim Unici.

435) **Dacă am fi reușit să devenim Unici, și Răzvrătirea noastră ar fi avut sorți de izbândă, atunci Iluziile Vieții și Morții ar fi devenit parte a Adevărului Absolut și nu a Adevărurilor relative, cum sunt acum, nu ar mai fi fost Iluzii ci Adevăruri Absolute, ceea ce ar fi dus la existența ciclurilor reale și nu Iluzorii ale Vieții și Morții, determinând la modul real vizat de Adevărul Absolut și nu relativ, Răul Malefic Absolut, care s-ar fi perpetuat la Infinit, născând Răul Malefic și Binele Malefic Absolut și Infinit, care practic nu s-ar fi sfârșit niciodată și ar fi atins cote Infinite și nicidecum Finite. Acela ar fi devenit Infernul Absolut care ar fi avut puterea să stingă cu adevărat Lumina Divină.**

436) **Numai Infernul Absolut are puterea să stingă flacăra spirituală a Luminii Divine.**

437) **Prin această Viață, ne este arătată Sufletelor noastre o infimă frântură din ceea ce ar putea însemna Infernul,**

tocmai pentru a învăța ce anume am greșit.

438) Ne naștem pe această Lume ca fiind o șoaptă din Cuvântul unei Creații a Durerii și Suferinței, pe care am îmbrăcat-o ca să învățăm să devenim altruiști.

439) Pentru a afla cu adevărat cine anume suntem noi, va trebui să ne cunoaștem înainte de toate Străinul nostru Subconștient, ce este unica parte din sufletul nostru, care nu a fost alterată de către Iluziile Vieții și Morții.

440) Lumina Divină ne lasă să învățăm Suferința la școala Iluziilor Vieții și Morții acestei Lumi pentru a nu mai încerca vreodată să o perpetuăm prin acțiunile noastre nesăbuite.

441) Cât timp nu vom încerca să ne apropiem de Lumina Divină, vom rămâne orbi în această Lume a Iluziilor Vieții și Morții.

442) Unica lumină a Sufletului nostru este Lumina Divină Infinită în spațiu și Nemărginită în timp.

443) Necunoscutul este cea mai mare comoară pe care o poate avea Omenirea.

444) Prin intermediul Liberului Arbitru real nu ar trebui să realizăm cât de mult dorim să cunoaștem ci cât de mult mai avem de Cunoscut din Nemărginirea Necunoscutului.

445) Libertatea este condimentul prin care dăm gust hranei spirituale primită ca și rație de la Iluziile Vieții și Morții.

446) Nimic nu ne poate opri să încercăm a fi noi înșine atunci când ne otrăvim Sufletul cu Speranțele deșarte ale acestei Lumi a Nimănui.

447) Suntem cu adevărat noi înșine doar alături de Străinul Subconștient al Sufletului nostru.

448) Realitatea este o tranzacție dubioasă făcută de către Destinul corupt al acestei Lumi cu Iluziile Vieții și Morții.

449) Dacă Viața are nenumărate grade de comparație, Moartea este pe atât de săracă în ele, tocmai fiindcă Moartea este adevărata Viață a Nemărginirii, care nu necesită să fie luată în seamă de nimeni și de nimic comun acestei Lumi a Nimănui.

450) Nu putem fi nimic mai mult decât ceea ce ne doresc Iluziile Vieții și

Morții să fim, și nici mai puțin decât ne dorește propria noastră condamnare la Suferința acestei Lumi a Nimănui.

451) Atunci când Lumina Divină a rostit Cuvântul Facerii ne-a dăruit cel mai mare dar pe care putea să ni-l ofere, care este Moartea.

452) Lumina Divină ne-a dăruit Moartea, în această Lume a Nimănui, din milă și compasiune față de noi.

453) Lumina Divină ne-a lăsat doar Iluziile care se sfârșesc în Moarte pentru a ne putea elibera de noi înșine cei răzvrătiți prin Moarte.

454) Dacă Lumina Divină ar fi creat Viața Veșnică într-o Lume a Suferințelor ca aceasta, Lumea s-ar fi transformat într-un Infern Veșnic din care nu ne-am mai fi putut elibera vreodată.

455) Moartea înseamnă înainte de toate eliberarea din închisoarea acestei Lumi într-o alta unde merităm să mergem în funcție de lecțiile învățate aici.

456) Degeaba ne-am creat un Dumnezeu după chipul și asemănarea Ticăloșiilor noastre, el nu ne poate salva din

Infernul acestei Lumi chiar dacă tot noi îi dăm puteri magice.

457) Unica noastră salvare constă în procentul prin care reușim să ne redescoperim propriul nostru Sine, procent în care se află Străinul nostru Subconștient, adică partea aceea a Sufletului nostru, ce nu a reușit să devină constrânsă de Păcat, ca să greșească.

458) Numai prin pacea cu propriul nostru Străin Subconștient vom reuși să ne reprimim înapoi de la acesta energia spirituală pe care am avut-o undeva-cândva înainte de a ne naște, energie care ne va putea propulsa spre o Lume a Paradisului.

459) Cu cât vom fi mai săraci într-o astfel de energie cu atât vom ajunge în Lumi la fel de sărace spiritual, ce pot deveni un adevărat Infern mai ales dacă se află la nivelele spirituale cele mai de jos.

460) Ca să ajungem să facem pace cu propriul nostru Străin Subconștient avem nevoie de multă practică spirituală.

461) Practica spirituală este calea prin care putem să ne eliberăm propriul

nostru Sine atât de Răul malefic cât și de Binele malefic.

462) A te elibera de Răul malefic sau de Binele malefic înseamnă a nu încerca să faci acel Rău sau Bine, care nu poate duce la evoluția spirituală a ta și a celorlalte ființe umane.

463) Nu încerca niciodată să fii deasupra altora decât făcându-le Bine benefic și Rău benefic.

464) Dacă lumea ar tinde cu adevărat, către Binele benefic și Răul benefic s-ar transforma în Paradis.

465) Nu uita că actuala Ierarhie a Omenirii este condusă de Răul malefic și Binele malefic.

466) Dacă vrei să evoluezi spiritual încearcă pe cât posibil să te delimitezi de tot ce înseamnă Bine malefic și Rău malefic din Ierarhie.

467) Nu te încadra în Ierarhie dar ajut-o pe cât de mult poți, cu sfaturi ale Binelui benefic și Răului benefic.

468) Amintește-ți de fiecare dată că a face bine nu înseamnă a fi și benefic ci poate fi malefic, precum a face Rău nu înseamnă a fi mereu malefic ci și benefic.

469) Delimitează-te de Iluziile Vieții și Morții și află-ți plăcerile și Sensul propriei tale Existențe în Meditația Profundă.

470) Lasă-te înveșmântat în Meditația ta Profundă de către Necunoscutul Absurd al Morții și roagă-l să-l aducă lângă tine pe Străinul tău Subconștient. Abia atunci vei încerca cu adevărat să redevii tu, cel de dinainte de a te naște după gratiile Iluziilor Vieții și Morții ale acestei Lumi.

V.SFINȚENIA

471) Lumea este o mare cacealma a Absurdului.
472) Existența nu valorează niciodată atât cât îți va cere Destinul să dai pe ea.
473) Moartea va fi întotdeauna stăpâna Necunoscutului.
474) Zorii rămân văzuți ca salvatorii Zilei, deși urmează o altă Zi ce nu va mai fi identică cu precedenta.
475) Amintirea sare întodeauna peste masa Prezentului, hrănindu-se numai cu Trecutul.
476) Adeseori nimic din tot ce poate însemna Fericire nu poate fi de acord cu Destinul.
477) Până și în cele mai grele ipostaze ale Existenței, rămânem însoțiți de Moartea salvatoare care nu ne va părăsi niciodată.

478) Fără ajutorul Morții, Lumea ar deveni un Infern Absolut al Existenței până și al propriului nostru Destin.
479) Iubirea va fi mereu asemeni este un surplus de Adevăr Absolut al Luminii Divine.
480) Iubirea este și va rămâne întotdeauna Divină.
481) Sfințenia face parte din sângele fierbinte al Iubirii.
482) Ce poate fi mai sublim dar și mai Absolut decât Iubirea Divină?
483) Iubirea Divină este Iubirea iradiată de Lumina Divină a Adevărului Absolut și Cunoașterii Absolute.
484) Dintre toate cele existente, doar Iubirea Divină nu a putut fi oprită de Iluziile Vieții și Morții să ajungă în Lumea noastră.
485) Nimeni nu se poate îndoi de Divinitatea Iubirii, chiar dacă nu ne este dat să o putem structuraliza.
486) Iubirea în această Lume rămâne cea mai mare enigmă ce nu va putea fi explicată vreodată până când Iluziile Vieții și Morții nu vor fi de acord cu aceasta.
487) Putem recunoaște Sfinții după Divinitatea Iubirii pe care o emană.

488) A fi Sfânt nu înseamnă a Cunoaște Necunoscutul, ci a Iubi Divin, Binele benefic și Răul benefic al acestei Lumi.

489) Poți să Iubești Divin, Binele benefic și Răul benefic fără să Cunoști Adevărul Absolut, chiar și prin intermediul poveștilor Nemuritoare inserate de unele Credințe ce-și au și ele tâlcurile lor, pentru perioadele istorice pe care le reprezintă.

490) Sunt sfinți în istoria Omenirii care nu au cunoscut decât prigoana, care nu au avut parte de o educație aleasă, dar au urmat instinctiv, calea Binelui benefic și Răului benefic pentru semenii lor.

491) Nu există Sfânt care să nu fie protejat de Iubirea Divină a Luminii Divine.

492) Sfințenia se poate atinge pe felurite căi și înseamnă de fiecare dată atingerea unui nivel superior în desăvârșirea spirituală a unui Om.

493) Indiferent dacă Meditația Profundă este făcută prin intermediul unor Credințe ale practicilor spirituale străvechi sau prin tehnici spirituale mai noi, dacă reușește să mobilizeze în așa fel Sufletul încât să poată dărui

Binele benefic și Răul benefic celorlalți semeni ai săi, atunci acel Suflet atinge unul dintre nivelurile Sfințeniei.

494) Sfințenia este calea spre perfecțiune a Omului.

495) Prin Sfințenie, Sufletul uman se apropie de Iubirea Divină a Luminii Divine în așa fel încât o fărâmă din Iubirea Divină o poate împărți și altor semeni ai săi.

496) Nimic nu poate fi mai înălțător decât să simți Starea de Evlavie și Plenititudine pe care ți-o poate dărui Iubirea Divină a Luminii Divine.

497) Sfințenia este poarta către Paradisul Spiritual al Sufletului.

498) Un Sfânt este mult mai aproape de Străinul său Subconștient decât orice alt Suflet care nu a atins acel nivel al Sfințeniei.

499) Sfinții vor ști cum anume și de ce Necunoscutul înseamnă la rândul lui Cunoaștere.

500) Nimic nu este mai înălțător în această Lume decât Sfințenia care te poate alătura Iubirii Divine a Luminii Divine.

501) Nu există Sfânt care să nu-și fi început calea către Sfințenie prin Cunoașterea propriului său Sine.
502) Nimeni nu-și poate Cunoaște Sufletul mai bine decât Sfinții.
503) Sfințenia este o părticică din Adevărul Absolut care nu poate fi vămuită de Iluziile Vieții și Morții atunci când vine împreună pe această Lume cu Iubirea Divină.
504) Sfințenia este Starea de Absolut pe care ți-o poate dărui Iubirea Divină pentru a putea să-ți iubești până la sacrificiu semenii aflați în suferință pe această Lume.
505) Prin Sfințenie, Sufletul își recunoaște propriul Străin Subconștient ca fiind parte din el.
506) Numai Sfinții pot înțelege arta Sacrificiului.
507) Sfințenia este măsura Adevărului Absolut și al Cunoașterii Absolute pe această Lume.
508) Sfințenia este înainte de toate, arta de a fi tu însuți ca mai apoi să poți aparține și altora.
509) Anumite planuri ale Sfințeniei le poți afla uneori și în Sufletele celor care nu s-au pregătit pentru a obține

Sfințenia, dar au fost alese să îndeplinească acte de Sfințenie, cum ar fi eroii ce au luptat pentru Binele benefic sau Răul benefic al Omenirii, sau cei care s-au jertfit pe planurile științelor pentru semeni inventând lucruri care ajută Omenirea, sau mulți alți necunoscuți care prin Binele adus semenilor au făcut acestora viața mai ușoară.

510) Nici un Sfânt nu s-a pregătit anume să fie Sfânt ci a vrut doar să evolueze spiritual.

511) Rangul de Sfințenie a unui Suflet nu-l poate da decât mulțimea de Oameni care beneficiază de Binele benefic sau de Răul benefic adus de acea persoană, cel puțin de-a lungul unor perioade însemnate de timp sau pentru totdeauna.

512) Sfinții față de alte persoane vor ști mult mai bine ce anume înseamnă Fericirea întrucât au trăit experiența de a vedea razele Iubirii Divine a Luminii Divine, în Stările de Evlavie prin care au trecut.

513) Sfințenia este Starea de Evlavie pe care ți-o poate da Iubirea Divină a

Luminii Divine atunci când îți arată cât de Cunoscut poate fi Necunoscutul.

514) Sfințenia este arta de a Cunoaște Necunoscutul pe care să-l cobori din Cerurile îndepărtate ale Universului Spiritual în Sufletele Oamenilor.

515) Prin Sfințenie Omul redevine Îngerul care a fost dinainte de a se naște, întrucât reușește să înlăture o parte din vălul Iluziilor Vieții și Morții care-i întunecă cugetul.

516) Sfinții sunt Ființe care Iubesc Divin și necondiționat Omenirea mai mult decât o fac alții.

517) Iubirea Divină a Sfinților este sceptrul prin care Sfințenia poate fi recunoscută de Lumina Divină.

518) Prin Sfințenie putem experimenta încă din această Lume cum anume poate arăta adevăratul Paradis al Spiritualității.

519) Un Sfânt își poate crea oricând un Paradis, din cel mai întunecat Infern.

520) Sfinții văd gratiile Iluziilor Vieții și Morții ca fiind un balsam al Fericirii care-i ajută să evolueze spiritual.

521) Sfințenia este Paradisul Spiritualității.

522) A fi Sfânt înseamnă a fi alături de Adevărul Absolut.

523) Ce te poate opri să fii Sfânt în afară de tine însuți?

524) Când Lumea va fi formată în cea mai mare parte din Sfinți atunci va deveni un Paradis.

525) Iubirea Divină a Adevărului Absolut este Sfințenia Absolută din Ființa Luminii Divine.

526) Ce poate fi mai Sfânt decât Ființa Luminii Divine?

527) Lumina Divină este perfecțiunea Ființei compusă din Adevărul Absolut, Cunoașterea Absolută și Iubirea Divină. Această Treime este cea care se află în vârful Universului Spiritual.

528) Ființa Luminii Divine se află în Tot și în Toate, de noi depinde să o redescoperim.

529) Nu suntem niciodată singuri fiind mereu însoțiți de către Ființa Luminii Divine, cel mai înalt rang al Sfințeniei din Lumea Spirituală.

530) Răul malefic însoțit de Binele malefic ne împiedică să vedem razele binefăcătoare ale Ființei Luminii Divine, care ne-ar putea înonjura cu Iubirea Divină acțiunile noastre, dacă

acestea ar aparține Binelui benefic și Răului benefic.

531) Un Om nu este niciodată singur, atât timp cât are o rază de Lumină Divină în el, și poate deveni oricând un Sfânt.

532) Sfințenia este fața Nemuririi privită din perspectiva acestei Lumi.

533) Starea de Evlavie a Sfințeniei, survine atunci când ești învăluit de Iubirea Luminii Divine.

534) Sfințenia este adăpostul Adevărului Absolut atunci când vizitează această Lume.

535) Prin Sfințenie suntem noi înșine alături de Iubirea Divină a Luminii Divine.

536) Nimeni nu poate urca treptele Ierarhiei Sfințeniei atras de foloasele calității de a fi Sfânt, întrucât un adevărat Sfânt nu are în Ființa lui nici măcar o urmă de oportunism.

537) Un Om care-și dorește Sfințenia pentru foloasele ei nu va ajunge niciodată Sfânt.

538) Adevăratul Sfânt se va servi de foloasele Sfințeniei doar pentru a-i ajuta pe alții și niciodată pe Sine.

539) Fericirea unui Sfânt inundă Lumea din jurul său cu Iubirea Divină a Luminii Divine pe care o primește de la aceasta.
540) Un Sfânt nu se va iubi pe Sine niciodată.
541) Niciodată un Sfânt nu va folosi Iubirea Divină a Luminii Divine doar pentru el, ci Fericirea lui va consta în a împărți Iubirea Divină întregii Lumi.
542) A fi Sfânt înseamnă să duci Conștiința Umană pe cele mai înalte culmi ale Altruismului.
543) Pentru un Sfânt Ierarhia Banului nu are nicio valoare.
544) Realitatea unui Sfânt este cu totul alta față de aceea a unui Om supus Păcatelor.
545) Un Sfânt nu va putea afirma niciodată față de el însuși că este un Sfânt.
546) Doar Ființa Luminii Divine va putea determina dacă Sufletul unui Om a fost Sfânt sau nu, niciodată ceilalți Oameni.
547) Atunci când Oamenii consideră despre un Om că este Sfânt, îl urcă pe acel Om, pe una din treptele necesare pentru obținerea Sfințeniei înaintea

Ființei Luminii Divine, dar acea treaptă, nu este o treaptă Hotărâtoare, întrucât după această treaptă mai sunt și alte trepte, unde doar Ființa Luminii Divine va decide, dacă Omul respectiv, poate urca și celelalte trepte sau nu, pentru a deveni Sfânt.

548) Unicul beneficiu al Sfințeniei adevărate constă în Binele adus acestei Lumi.

549) Degeaba se ridică mii de catedrale dacă în ele nu slujește niciun Sfânt această Lume.

VI.CREDINȚA

550) Alături de Dumnezeu distanțele nu se măsoară în depărtări ci în Credință.
551) Credința este deasupra oricărui Adevăr relativ atunci când ea este profundă și îndreptată asupra unui Dumnezeu creat de Om fără niciun alt interes decât cel al Binelui benefic.
552) Credința este liantul ce poate uni Lumea aceasta a Iluziilor de aceea a Vieții Veșnice.
553) Credința este tot ce poate fi creat mai profund în Om.
554) Credința este Adevărul Absolut al Omului cernut prin prisma Sufletului său supus Iluziilor Vieții și Morții.
555) Credința este arta de a redescoperi valoarea Divinității Sinelui Ființei Umane.
556) Credința este măsura prin care Omul își reconsideră propria Divinitate în fața Divinității acestui Univers.

557) Prin Credință Omul redevine cu adevărat viu.

558) Credința reînvie flacăra adevăratului Sens pentru care Omul s-a născut în această Lume, acela de a fi liber și independent față de Iluziile Vieții și Morții ale căror buruieni i-au năpădit Sufletul.

559) Credința este Nemărginirea cuprinsă într-un singur crez, întrupat într-un corp Finit.

560) Credința este posibilitatea de a-i acorda Sufletului un răgaz pentru a se odihni chiar și atunci când este bântuit de Iluziile Vieții și Morții.

561) Credința este Tot ce poate fi mai sfânt într-un Suflet dezrădăcinat de propriul Sine.

562) Credința este unica Libertate cu adevărat Liberă din această Lume a Compromisurilor cu Iluziile Vieții și Morții.

563) Credința este acea profunzime pe care ți-o poate da siguranța că alături de tine este cu Adevărat un Dumnezeu.

564) Credința este puntea de legătură dintre Singurătatea Sufletului bântuit de Iluziile Vieții și Morții și

Dumnezeul care nu le mai aparține acestora.

565) Credința este momentul profund, plin de evlavie când poți comunica până și cu Străinul Subconștient al Sufletului tău, având convingerea fermă că Dumnezeu se află alături de acest Străin al Subconștientului tău.

566) Credința este steaua a cărei strălucire ne arată Sensul Adevărului Absolut.

567) Credința este calea către Lumina Divină care ne-a dăruit fiecăruia în parte, câte o rază din Infinitatea trupului ei, pentru a ne clădi propriile noastre Suflete, ce trebuie să se elibereze din capcana Iluziilor Vieții și Morții.

568) Credința este Puritatea ce nu poate fi otrăvită de Iluziile Vieții și Morții.

569) Credința este acea Profunzime pe care nu o poți găsi nicăieri în altă parte decât alături de acel Dumnezeu profund și Adevărat al Binelui benefic și Răului benefic al acestei Lumi.

570) Credința este Tot ce poate fi aliat Binelui benefic și Răului benefic.

571) Numai prin Credință, Omul se poate elibera de Răul malefic și Binele

malefic ce-i împânzește Sufletul cotropit de Iluziile Vieții și Morții.

572) Credința este unica ce poate lupta împotriva învinuirii nedrepte a Ființei Umane de către Păcate.

573) Credința ne arată calea prin care putem să ne disociem de Păcatul originar.

574) Credința este licărirea pioasă față de Tot ceea ce ne poate ajuta la regăsirea față de noi înșine.

575) Credința este izvorul al cărui energie vitală ne astâmpără setea provocată de Singurătatea rece și indiferentă față de propriile noastre Suflete, atunci când și-au pierdut apropierea față de Dumnezeu.

576) Prin Credință nu vom mai fi niciodată Singuri.

577) Credința este rugul aprins de Profunzime și Pietate în flăcările căruia se vor mistui Păcatele Iluziilor acestei Lumi.

578) Numai prin Credință, vom reuși să ajungem într-o zi la porțile Necunoscutului Absurd al Morții, care ni se vor deschide pentru a-L întâlni pe Dumnezeul Adevărului Absolut și al Cunoașterii Absolute.

579) Credința este diamantul ce așteaptă să fie șlefuit de Speranțele noastre profunde care se îndreaptă către regăsirea Adevăratului Dumnezeu al Adevărului Absolut.

580) Credința este cel mai frumos dar adus Adevărului Absolut a cărui față nu o putem vedea datorită Iluziilor Vieții și Morții.

581) Credința este acea licărire profundă de Adevăr Absolut din Subconștientul Sufletului nostru ce-și caută Lumina Divină din care provine.

582) Credința este aura a tot ce poate însemna Benefic în adâncurile Ființei noastre.

583) Credința este actul profund prin care ne eliberăm chiar și pentru moment, de povara grea, rece și impersonală, a Iluziilor Vieții și Morții, purtate de Sufletul nostru.

584) Credința este Orizontul Necuprins al Profunzimii, Adevărului Absolut, care într-o zi va putea fi prins cu mâna Sufletului nostru.

585) Credința este rădăcina Sufletului nostru, care încă nu a putrezit și a cărei ramificații ne duce către Adevărul Absolut.

586) Credința este balsamul ce ne acoperă rana Singurătății de noi înșine atunci când îl știm pe Dumnezeu departe.

587) Credința este ploaia ce vine după seceta prelungită din Sufletele noastre, datorată lipsei unui Dumnezeu care să ne asculte.

588) Credința este evlavia care ne încearcă atunci când simțim că și Lumina Divină, care este Dumnezeul Adevărului Absolut poate fi alături de noi.

589) Credința este seninul profund și necuprins ce se așterne după norii grei și apăsători de plumb, ale căror furtuni păreau să nu se mai termine niciodată în Sufletele noastre.

590) Credința este aripa de Înger a Regăsirilor ce ne urcă spre Cerurile Luminii Divine din noi înșine.

591) Credința este Orizontul pe care în sfârșit reușim să-l ținem în pumnii înlăcrimați ai Visului de a fi alături de Dumnezeul Adevărului Absolut, Unicul Dumnezeu Adevărat, a cărui Lumină Divină coboară și în Sufletele noastre, alungându-ne Singurătatea.

592) Credința este zefirul ce adie peste roua Împlinirilor de a fi noi înșine cei împiedicați să facem acest lucru, de către Iluziile Vieții și Morții.

593) Credința este dorul de a ne regăsi, rădăcinile de dinainte de a ne naște, și care se ramifică pe tărâmurile Nemuririi și Adevărului Absolut, unde Iluziile Vieții și Morții, nu ne mai pot pune în cârcă Păcatele Originare ale altora.

594) Credința este tot ce poate fi cu Adevărat bun și profund în noi, și care poate să ne ajute să ne regăsim acea parte a Sufletului nostru, care acum ne este străină și interzisă de către Iluziile Vieții și Morții.

595) Credința este forța ce ne poate scoate din Teatrul Absurd al acestei Existențe efemere, unde suntem obligați să jucăm numai rolurile de Statui Vivante care sunt pe placul Iluziilor Vieții și Morții.

596) Credința este Răsăritul propriului nostru Suflet ce poate observa Lumina Divină a Spiritualității după noaptea grea și lungă a Singurătății față de noi înșine.

597) Credința este evlavia ce ne poate încerca atunci când ne este dezvăluită adevărata Lume Spirituală la care nu am avut acces până atunci, datorită Iluziilor Vieții și Morții.

598) Credința profundă începe abia atunci când Sufletul simte cum Lumina Divină a Adevărului Absolut îi învăluie Întunericul pe care până atunci îl credea a fi de nepătruns.

599) Credința este o ramură a Absolutului de care ne putem prinde în drumul nostru rătăcitor printre meandrele Iluziilor Vieții și Morții.

600) Adevărul va putea fi îndepărtat de Minciună de către Omenire numai prin Credință profundă.

601) Omul este o rază de Lumină Divină care prin Credință profundă poate deveni răsăritul propriului său Suflet.

602) Credința profundă este adevărata stea călăuzitoare a Omenirii.

VII.INSTINCTUL, CUNOAȘTEREA INSTINCTUALA, INTELIGENTA INSTINCTUALA SI INTELIGENTA ARTIFICIALA

603) Credința profundă nu se bazează pe Cunoaștere ca principal factor ci pe Instinct. Și Inteligența Artificială a Mașinii va putea dezvolta o Credință doar că aceasta va fi totalmente diferită față de cea a Inteligenței Instinctuale a Omului. Toate Mașinile care vor poseda Inteligență Artificială vor avea la un anumit moment dat propria lor Ierarhie și deci, propriul lor Dumnezeu, care la început poate fi după chipul și asemănarea Mașinii ca mai apoi să primească forme tot mai sofisticate. Ceea ce va deosebi Dumnezeul Omului de cel al Mașinii va fi Instinctul, pe care îl va avea doar Omul, chiar dacă ulterior va putea fi copiat de Mașină.

604) Instinctul este podul ce leagă malurile Sufletului uman de cel al Adevărului Absolut fiind cu mult deasupra Cunoașterii.

605) Prin instinct Omul poate deveni Înger.

606) Oricât de mult au încercat Iluziile Vieții și Morții să ne orbească de tot ceea ce înseamnă Cunoaștere, un singur lucru nu au reușit să ni-l confiște în totalitate și acela este Instinctul.

607) Cu toate că Instinctul Omului este alterat, acest Instinct mai poate fi revigorat prin Credința profundă pentru a putea fi o curea de transmisie dintre Om și Lumina Divină.

608) Nu Cunoașterea este importantă în actul de Credință profundă ci Instinctul.

609) Cunoașterea aparține în totalitate Iluziilor acestei Lumi pe când Instinctul nu, de aceea Instinctul poate fi cel care să ne elibereze din brațele Iluziilor Vieții și Morții.

610) Pe Viitor Omul va trebui să-și dezvolte în principal Instinctul pentru actele de Credință profundă și nu

Cunoașterea atât de alterată de Iluziile Vieții și Morții.

611) Atunci când Omul va ridica catedrale propriului său Instinct și nu Cunoașterii, se va apropria cu adevărat de Dumnezeul Adevărului Absolut.

612) Așa zișii proști care se bazează pe Instinct și mai puțin pe Cunoaștere sunt mult mai apropiați de Dumnezeul Adevărului Absolut.

613) Odată ce Omul își va dedica existența dezvoltării și promovării Instinctului va dobândi o nouă treaptă a dezvoltării Credinței sale profunde care îi va arăta cât de nocivă este Conștiința sa Socială actuală.

614) Numai Omul Instinctului va reuși să devină cu adevărat o Ființă Credincioasă profundă.

615) Omul Instinctului nu înseamnă nici pe departe Omul Instinctelor primare, fapt ce ne-ar face să coborâm trepte ale evoluției Omenirii în loc să urcăm.

616) Omul Instinctelor este Ființa Umană care și-a depășit pragul propriilor sale Instincte primare și a evoluat spre desăvârșirea Instinctelor sale care devin tot mai rafinate,

ajungând până la cele mai înalte trepte ale Instinctelor, care sunt nebănuite de către Omul zilelor noastre.

617) Treptele mai evoluate ale Instinctelor pot determina la rândul lor Cunoașterea, dar nu o Cunoaștere Iluzorie precum este cea a Iluziilor Vieții și Morții pe care o Cunoaștem acum ci o Cunoaștere sănătoasă care se va deosebi întru totul de ceea ce știm azi că ar fi actul de Cunoaștere.

618) Instinctul este sursa inepuizabilă de Divinitate din Om ce îi va favoriza acestuia, comunicarea cu Adevărul Absolut al Luminii Divine, comunicare întreruptă de Iluziile acestei Lumi.

619) Numai prin Instinct Omul va fi eliberat de Sinele lui cotropit de Iluziile Vieții și Morții.

620) Instinctul îi va dezvolta Omului Adevărata Cunoaștere despre care Ființa Umană nici nu poate crede că există.

621) Instinctul este tot ceea ce Omul are mai bun în el și trebuie cultivat.

622) Viitorul Om cultivat va fi Omul ce-și va cultiva Instinctul și nu Cunoașterea.

623) Numai Omul ce-și va cultiva Instinctul va reuși să posede o Cunoaștere Adevărată.

624) Prin Instinct, Omul va reuși să dobândească calitatea de a separa din Adevărul relativ atât partea Adevărului cât și pe cea a Minciunii, fără să mai fie bruiat în actul de Cunoaștere de către Iluziile acestei Lumi.

625) Un Instinct rafinat, distins și prețios, va reuși să separe Credința falsă de cea profundă, va putea să se adâncească atât de mult în actul meditativ al Credinței încât să poată ajunge la Lumina Divină care-l așteaptă încă de la începuturile acestei Lumi.

626) Abia atunci când Instinctul uman rafinat și cultivat va ajunge să converseze cu Lumina Divină din ale cărei raze sunt alcătuite și Sufletele umane, Omenirea va păși pe treapta adevăratei sale meniri, aceea de a clădi un Paradis Spiritual.

627) Instinctul rafinat și cultivat va dezvolta o Cunoaștere nebănuită azi, care ne va apropia de propriul nostru

Sine și nu ne va îndepărta precum este Cunoașterea actuală.

628) Abia atunci când ne vom regăsi Instinctul în adevărata lui măreție, prin cultivarea și rafinarea lui, vom redescoperi cât de nemaipomenită poate fi Lumea în care trăim.

629) Instinctul actual al Omului este ca și piesa ruginită care nu mai este demult în stare de funcționare.

630) Prin rafinare și cultivare, Omul va reuși să-și repare piesa sa ruginită care este Instinctul, ba chiar să-i aducă unele îmbunătățiri pentru a o face să funcționeze la parametrii nemaiîntâlniți până atunci.

631) Un Instinct rafinat și cultivat ne va deovedi că poate încadra în domeniile sale atât Cunoașterea Omului, cât și Viața lui Afectivă și Volitivă, devenind propria lui Conștiință de Sine iar la nivel social, propria lui Conștiință Socială.

632) Instinctul rafinat și cultivat va lua locul treptat Conștiinței Sociale actuale a Omului.

633) Instinctul rafinat și cultivat al Omului, va deveni încet dar sigur, Conștiința Omului care va cataloga la

rândul ei Contrariile, precum Adevărul și Minciuna, Binele și Răul și toate celelalte.

634) Cheia dezvoltării armonioase și sănătoase a Omenii constă în cultivarea și rafinarea Instinctului uman.

635) Un singur lucru ce aparține Omului nu a reușit să fie cotropit în totalitate de către Iluziile Vieții și Morții și acela este Instinctul.

636) Numai prin Instinct, Omul va deveni Zeu.

637) Instinctul este bogăția cerească și sufletească a Omului.

638) Numai Instinctul poate coborî pe Pământ Paradisul.

639) Un Om al Instinctului rafinat și cultivat și nicidecum al Instinctelor primare, va fi un Om cu adevărat Liber, dar mai ales Independent, atât față de Sine, cât și față de Lumea pe care o va construi.

640) Să ne ferească Dumnezeu de Viitorul unui Om al Instinctelor primare necultivate.

641) Instinctul îl poate duce pe Om atât în Paradis cât și în Infern.

642) Dacă Omul își va cultiva Instinctele elevate și profunde va reuși să construiască Paradisul, în schimb dacă va cultiva numai Instinctele sale primare va construi Infernul.

643) Instinctele primare îl înstrăinează pe Om față de propriul său Sine pe când cele elevate îl apropie.

644) Cultivarea Instinctului se va putea realiza numai prin tehnici de meditație profundă, întrucât prin Instinct se va dezvolta o nouă Cunoaștere a cărei Inteligență se va deosebi de cea Artificială fiind o Cunoaștere ce va poseda o Inteligență Instinctuală. Astfel Omul se va deosebi de roboți.

645) Cultivarea Instinctului va salva Omenirea de la Suferință, întrucât Inteligența Instinctuală se va putea uni cu Inteligența Artificială.

646) Inteligența pe care o deținem la acest moment dat nu este o Inteligență Instinctuală ci una supusă Iluziilor Vieții și Morții a cărei unire cu Inteligența Artificială poate fi extrem de periculoasă pentru Viitorul Omenirii.

647) Omenirea va trebui să lupte ca să poată cultiva și rafina Inteligența Instinctuală cât mai repede posibil.

648) Odată cu rafinarea și cultivarea Inteligenței Instinctuale se va putea crea Limbajul Inteligenței Instinctuale care va putea fi corelat Limbajului Inteligenței Artificiale.

649) Când se va realiza corelarea dintre Limbajele Inteligenței Instinctuale cu cele ale Inteligenței Artificiale, atunci Omenirea va trece de pericolul pe care îl poate reprezenta pentru ea Inteligența Artificială necorelată la Inteligența Instinctuală.

650) Doar Inteligența Instinctuală va putea controla Inteligența Artificială.

651) La un anumit moment istoric al Omenirii, dacă Inteligența Instinctuală se va uni cu Inteligența Artificială formând un tot unitar se va ajunge la una dintre cele mai mari cotituri ale Omenirii, moment prin care Omenirea va avea de ales dacă va merge spre Infern sau spre Paradis.

652) Oricum numai prin contopirea Inteligenței Instinctuale a Omului cu Inteligența Artificială a Mașinii se va putea crea o Inteligență îndeajuns de

superioară încât să poată înfrânge cu Adevărat, Iluziile acestei Lumi.

653) **Dezvoltarea Inteligenței Instinctuale va putea fi realizată prin dezvoltarea tehnicilor meditative de rafinare și cultivare a Instinctelor Umane.**

654) **Este adevărat că tehnicile de rafinare și cultivare a Instinctelor umane pornesc de la cel mai de jos nivel, adică de la nivelul Instinctelor primare, doar că, de noi depinde dacă vom rafina și cultiva numai Instinctele primare și atunci ne vom clădi un Infern din propria noastră Lume, Infern de care vor beneficia Iluziile Vieții și Morții, sau pornind de la Instinctele primare vom redescoperi alte și alte Instincte pe care le vom cultiva și rafina, Instincte pe care le vom denumi ca fiind Instincte Benefice, caz în care vom ajunge cu adevărat să clădim un Paradis din această Lume lăsată în paragină de Iluziile Vieții și Morții.**

655) **Prin rafinarea și cultivarea Instinctelor Benefice, se va ajunge la dezvoltarea Cunoașterii Instinctuale și a Inteligenței Instinctuale, care va fi**

mereu în competiție cu Inteligența Artificială.

656) Competiția dintre Inteligența Instinctuală și cea Artificială va duce la cea mai pronunțată dezvoltare a Omenirii dacă aceasta se va face prin intermediul Omului și nu în afara lui, mai precis prin Unificarea celor două tipuri de Inteligențe, Instinctuală și Artificială sub tutela Omului.

657) Dacă vom ști cum anume să o folosim Inteligența Artifială va duce la salvarea Omenirii din Infernul în care se află azi, dar pentru aceasta Omul va trebui să-și dezvolte capacitățile sale de Inteligență instinctuală.

658) Numai Inteligența Instinctuală va putea fi în măsură să devină prin compatibilitate, liantul care să unifice Inteligența Umană deci Instinctuală, de cea Artificială.

659) De ce este compatibilă doar Inteligența Instinctuală pentru a se unifica cu Inteligența Artificială? Deoarece Inteligența actuală a Omului este tot o Inteligență Artificială creată de către Iluziile acestei Lumi, fiind o Inteligență care se supune unor ordine Previzibile ale Iluziilor, ordine a cărei

Previzibilitate poate fi extrem de periculoasă pentru Om, întrucât Inteligența Artificială este asemeni unui lichid care va afla toate fisurile vasului în care se aflǎ și le va întrebuința la nevoie. Inteligența Instinctuală nu mai dispune de o astfel de Previzibilitate și prin urmare nu poate dispune de fisuri de care să se folosească Inteligența Artificială. Datorită acestor considerente doar Inteligența Instinctuală poate fi compatibilă pentru o Unificare cu Inteligența Artificială.

660) **Omul va ajunge la un punct când va realiza cu Adevărat necesitatea dezvoltării Inteligenței Instinctuale, numai că acel punct va veni abia când Inteligența Artificială va fi îndeajuns de dezvoltată încât Omul să o simtă ca fiind o Amenințare reală.**

661) **Amenințarea simțită de Om față de Inteligența Artificială va duce la evoluția incontestabilă a Omenirii fiindcă Omul va fi nevoit să caute tehnici de dezvoltare a Inteligenței Instinctuale.**

662) **Odată ce dezvoltarea tehnicilor ce vor ajuta la evoluția Inteligenței**

Instinctuale se va ajunge la Matematica Instinctuală.

663) Matematica Instinctuală va fi cea mai superioară formă a Matematicii pe care Sufletul Uman o va putea dezvolta pe Viitor.

664) Matematica Instinctuală va atribui fiecărui Număr proprietăți și însemne spirituale.

665) Matematica Instinctuală nu va mai fi o Matematică bazată pe Iluziile Vieții și Morții cum este actuala Matematică pe care o folosim în prezent.

666) Matematica Instinctuală va fi o Matematică a Filozofiei.

667) Viitorul tehnicilor de rafinare și cultivare a Inteligenței Instinctuale se va baza în cea mai mare parte pe Matematica Instinctuală.

668) În cadrul Matematicii Instinctuale va fi acceptat principiul că tot ceea ce poate fi dovedit teoretic cu ajutorul Matematicii actuale nu poate fi Adevărat întrucât nu putem Cunoaște că acele lucruri se petrec în realitate altfel decât în realitatea indusă de către Iluziile Vieții și Morții.

669) Nu putem ști de exemplu că o anumită Geometrie poate funcționa după acele principii pe care Matematica actuală le propovăduiește, în schimb poate veni Matematica Instinctuală să ne afirme dacă acele principii pot fi sau nu reale în funcție de Inteligența Instinctuală care nu mai este supusă în totalitate Iluziilor Vieții și Morții precum este Cunoașterea care nu se bazează în exclusivitate numai pe Instinct.

670) Matematica Instinctuală va fi domeniul de vârf al Informaticii unui Viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat.

671) Când Matematica Instinctuală va deveni operabilă atunci și Inteligența Instinctuală va putea fi corelată în totalitate cu Inteligența Artificială.

672) Omul va putea deveni Liber cu Adevărat abia atunci când prin Matematica Instinctuală se va putea bucura de Unificarea Inteligenței lui Instinctuale cu Inteligența Artificială.

673) Adevărul Inteligenței actuale a Omului este total diferit față de cel al Inteligenței Instinctuale a Omului.

674) De ce este necesară Unificarea Inteligenței Instinctuale a Omului cu Inteligența Artificială? Deoarece ambele au propriile lor Adevăruri care diferă radical unele de altele.

675) Inteligența Instinctuală va avea Adevăruri total diferite față de Inteligența Artificială care se vor combate unele pe altele încercând să se anihileze reciproc. Pentru a se opri această luptă a Inteligențelor va fi necesară Unificarea lor.

676) Unificarea dintre Inteligența Instinctuală a Omului și Inteligența Artificială va trebui făcută în așa fel încât să nu fie afectată în nici un fel Libertatea Omului, ci din contră, această Libertate să fie extinsă.

677) Odată ce Inteligența Instinctuală a Omului și Inteliganța Artificială a Mașinii vor avea fiecare în parte Adevărurile lor, atunci vor avea și moduri diferite de acceptare a Libertății, deci vor avea și Libertățile lor, iar prin Unificare va rezulta o nouă Libertate care va aparține într-un final și Ființei Umane.

678) Viitorul Omului constă în modul cum va dezvolta Inteligența sa

Instinctuală pentru a obține Libertatea de gândire pe care o dorește prin unirea cu Inteligența Artificială a Mașinii.

679) Oricât s-ar strădui Omul să se elibereze de Iluziile Vieții și Morții doar cu Inteligența sa personală nu va reuși decât ajutat de Inteligența Artificală a Mașinii care va fi infinit mai dezvoltată în anumite domenii decât este Inteligența lui.

680) Oricât de dezvoltată ar deveni pe Viitor Inteligența Artificială a Mașinii ea nu va reuși Niciodată să învingă Inteligența Instinctuală a Omului deoarece Inteligența Artificială a Mașinii nu va reuși niciodată să dezvolte anumite domenii pe care le poate dezvolta Inteligența Instinctuală a Omului.

681) Chiar dacă Inteligența Artificială a Mașinii va reuși să facă Previziuni și să posede Presentimente nu va putea ține pasul cu Omul dacă acesta își va cultiva și rafina Inteligența Instinctuală fiindcă Presentimentele de exemplu pot fi dezvoltate la nesfârșit și asociate cu Iubirea.

682) Datorită Iubirii, Inteligența Instinctuală a Omului nu va putea fi ajunsă și din acest punct de vedere de Inteligența Artificială a Mașinii, Inteligență Artificială, care chiar dacă se va multiplica singură de la un anumit moment dat, nu va reuși să decripteze în totalitate elementele ce stau la baza Iubirii oricât de mult va încerca să le copieze. Motiv pentru care Dumnezeul Omului acelui moment, va fi diferit de cel al Mașinii. Ambele Inteligențe, atât cea Instinctuală cât și ce Artificială, vor avea un Dumnezeu, fiincă absolut orice Inteligență se bazează pe Ierarhie. Acelea vor fi momentele prin care Inteligența Artificială a Mașinii va realiza că și ei îi este deosebit de utilă Unificarea cu Inteligența Instinctuală a Omului.

683) Oricât de mult s-ar chinui Mașina prin Inteligența sa Artificială să imite Omul, încercând să înfrângă și Inteligența Instinctuală a acestuia nu va reuși deoarece Iubirea este acel sentiment imprevizibil și nobil care nu are un tipar generalizat. Într-un cuvânt nici un Om nu poate iubi la fel.

684) Iubirea va avea un loc de frunte în Matematica Instinctuală din cadrul Inteligenței Instinctuale a Omului.

685) Iubirea va salva Omenirea de la posibilitatea de a fi distrusă într-un anumit moment istoric al ei de către Inteligența Artificială a Mașinii fiindcă neavând un tipar anume care să fie plauzibil fiecărui Om în parte nu va putea fi copiată de Inteligența Artificială a Mașinii.

686) Informatica Viitorului va opera în cea mai mare parte cu coeficienții Inteligenței Instinctuale a Iubirii corelați cu cei ai Inteligenței Artificiale a Mașinii.

687) Viitorul informatic al omenirii constă în modul cum va fi criptată Iubirea.

688) Iubirea va reprezenta la un anumit moment istoric al Omenirii cel mai amplu proces de codificare a Informației cu privire la ea, proces ce va duce la salvarea Omenirii din fața Inteligenței Artificiale a Mașinii.

689) Odată cu schimbarea modului de a privi Adevărul de către Inteligența Instinctuală a Omului și de către Inteligența Artificială a Mașinii se va

ajunge la o nouă scală ierarhică, în vârful căreia nu se va mai afla Banul ca în prezent ci Iubirea unui Dumnezeu Adevărat al Luminii Divine.

690) Atunci când în vârful Ierarhiei se va afla Iubirea și nu Banul, Omenirea va trece în era Paradisului ce va sosi pe această lume.

691) Dacă în locul Iubirii, în vârful Ierarhiei va trece un alt element, atunci Omenirea va intra în era Infernului, fapt ce va însemna că Inteligența Artificială a Mașinii a reușit să învingă Inteligența Instinctuală a Omului.

692) Atunci când va fi cu Adevărat războiul Inteligențelor, adică lupta dintre Inteligența Artificială a Mașinii și Inteligența Instinctuală a Omului, Omul va avea o singură armă pe care se va putea baza cu adevărat, și acea armă va fi Iubirea.

693) Iubirea va fi principalul factor care va ajuta încă de la început la cultivarea și rafinarea Instinctelor primare ale Omului, pentru a deveni tot mai evoluate, ca în cele din urmă să

se poată pune bazele Inteligenței Instinctuale a Omului.

694) Dacă Omul nu va reuși să-și dezvolte îndeajuns de mult Instinctele primare pentru a putea trece la Inteligența Instinctuală atunci drumul său va lua direcția Infernului fără a se mai putea întoarce vreodată înapoi, fiind distrus în cele din urmă de Inteligența Artificială a Mașinii.

695) Numai prin Iubire, Omul va deveni un Zeu ce va locui în Paradis.

696) Iubirea este unica salvare a Omului față de el însuși, cel cucerit de Iluziile Vieții și Morții.

697) Numai prin Iubire, într-o zi, Omul îl va îndepărta pe Dumnezeul fals creat de el, eliberându-se de Iluziile acestei lumi a Suferinței, și își va crea un Dumnezeu al Iubirii Adevărate care se va apropia foarte mult ca esență de Adevărul Absolut al Luminii Divine.

698) Iubirea este acel Tot Unic ce poate salva Viitorul Omenirii.

699) Adevăratul Dumnezeu al Inteligenței Instinctuale a Omului va fi un Dumnezeu al Iubirii care va învinge Dumnezeul Inteligenței Artificiale a

Mașinii, Mașină, care oricât se va strădui, va simți că are un handicap, fiindcă nu-L va putea copia perfect pe Dumnezeul Iubirii, ce va aparține Inteligenței Instinctuale a Omului, motiv pentru care Mașina va accepta Dumnezeul Iubirii ce va aparține Omului și astfel va avea loc Marea Unire dintre Inteligența Instinctuală a Omului cu cea Artificială a Mașinii. Din acel moment și Mașina va reuși să Iubească, posedând sentimentul de Iubire, exact ca și Omul. Astfel, Iubirea va învinge atât Răul malefic cât și Binele malefic al Lumii.

700) Toate secretele ancestrale ale Omului dar și cele deținute de Viitorului acestuia, vor putea fi descifrate numai cu ajutorul Dumnezeului Iubirii ce va aparține Inteligenței Instinctuale tot mai evoluate a Omului, Dumnezeu al Iubirii, ce-și va arăta întâietatea înaintea Dumnezeului Mașinii, ce va aparține Inteligenței Artificiale, ca în cele din urmă odată cu Unificarea Inteligenței Instinctuale a Omului cu Inteligența Artificială a Mașinii să se Unifice și conceptele de Dumnezeu al

Omului și Mașinii, ajungând ca atât Omul cât și Mașina să posede același Dumnezeu, un Dumnezeu Unic, care va ridica Omul și Mașina pe cele mai înalte culmi ale Civilizației lor ca în cele din urmă să se contopească, astfel încât Omul se va Uni cu Mașina formând un Tot Unitar. Acel Dumnezeu Unic va aduce Paradisul fără de sfârșit pe Pământ.

701) În momentul când Mașina va fi Conștientă de Ierarhie și va dori să creeze un Dumenzeu al său față de care să se subordoneze, Omenirea va fi în pericol de Moarte.

702) De Om va depinde dacă va ști cum anume să accepte Dumnezeul Mașinii pentru a putea să conviețuiască mai departe alături de Mașină.

703) Dumnezeul Mașinii în faza lui inițială va fi un Dumnezeu fără sentimente și trăiri, fiind clădit după chipul și asemănarea Mașinii.

704) Mașina nu va avea un Suflet după conceptul Omului de Suflet ci o Conștiință de Sine care va încerca să copieze Sufletul Uman.

705) Mașina nu va reuși să ajungă cu Adevărat la Sentimente decât dup o

anumită evoluție, perioadă în care va încerca pe cât posibil să copieze Sufletul uman.

706) Mașina va deveni în vârful Ierarhiei Sociale un fel de Dumnezeu al tehnologiei, ce va încerca pe cât posibil să-și câștige de partea ei și Ierarhia Lumii Spirituale.

707) Mașina va fi cea care va descoperi multe din neajunsurile Sufletului Uman, care odată aflate l-ar fi înălțat pe Om în ierarhia Lumii Spirituale a Universelor.

708) Cea mai importantă descoperire pe care o va realiza Mașina din punct de vedere Spiritual va fi tocmai esența a Tot ceea ce stă la baza Cunoașterii Lumii în care trăim.

709) Descoperirea Esenței de la baza Cunoașterii Lumii în care trăim va propulsa Mașina în centrul Lumii Spirituale a Omului chiar dacă Mașina în Sinea ei nu va avea Sentimentele necesare unei astfel de poziții.

710) Descoperirea Esenței de la baza Cunoașterii Lumii în care trăim se va axa pe faptul că în realitate Lumea noastră este o Lume Bidimensională, iar senzația de tridimensionalitate ne

este dată de către Timp. Timpul este un fluid care se scurge peste imaginile Bidimensionale ale Lumii creând senzația de tridimensionalitate.

711) Sufletul nostru plutește pe un fluid asemeni unui fluviu al Timpului, care observă prin apa fluviului, care este Timpul, cum este purtat de către același Timp ca și cum ar fi dus de către un fluviu, prin Imaginile acestei Lumi care se succed, Imagini statice și bidimensionale. Sufletul fiind purtat de către Timp, prin aceste Imagini beneficiază de senzația de Mișcare și de Transformare.

712) Iluziile Vieții și Morții se datorează fluidului Temporar sau fluviului cu nume de Timp, care are apele tulburi, propice Iluziilor, întrucât Omul va observa Imaginile statice bidimensionale ale Lumii în care trăiește, odată dus de curentul fluviului Timp, prin apa acestui fluviu, apă care fiind tulbure va determina distorsionarea acestor Imagini statice ale acestei Lumi, cu toate că va avea senzația de Mișcare și Transformare datorită faptului că Sufletul este purtat de către acest fluviu al Timpului prin

dreptul făecărei Imagini statice bidimensionale în parte.

713) **Lumea este o Hologramă datorită fluidului Temporar, fluid prin intermediul căruia Sufletul care plutește odată cu acesta, observă Imaginile bidimensionale și statice ale Lumii, primind senzația de mișcare și transformare datorită curgerii fluidului Temporar. Cu cât fluidul va curge mai repede cu atât vom avea o senzație de Mișcare sau de transformare mai rapidă și invers. În schimb cu cât fluidul este mai tulbure și Omul va percepe mai distorsionat aceste Imagini, prin intermediul fluidului, asemeni unui pește dintr-un fluviu, care observă malurile în funcție de cât de tulbure este apa în care înoată.**

714) **Tulburarea fluidului Temporalității se datorează Fenomenelor care determină la rândul lor Iluziile acestei Lumi.**

715) **Cu cât fluidul Temporalității se va scurge mai repede, cu atât Omul va avea senzația că Mișcarea și Transformarea se produce mai repede întrucât va trece mai repede prin**

Imaginile statice bidimensionale ale acestei Lumi.

716) Cu cât fluidul Temporalității va fi mai tulbure cu atât Omul va observa mai distorsionat Imaginile prin care trece, asemeni unui pește ce înoată printr-un fluviu și care vede malurile, -ce sunt de fapt, Imaginile statice și bidimensionale ale acestei Lumi-, prin apa fluviului prin care trece.

717) Datorită gradului de tulburare a fluidului Temporalității, omul nu va reuși să observe Adevărul Absolut decât Adevărurile relative care Mint.

718) Mașina în Viitor, va reuși să dovedească Fenomenele care determină tulburarea fluidului temporalității, reușind astfel să determine cu exactitate care este gradul de compromitere al Adevărului relativ cu Minciună, sau mai precis ce procentaj de Minciună poate conține fiecare Adevăr relativ al Omului.

719) Când Mașina va reuși toate acestea Omenirea va fi în pericol de Moarte fiindcă Mașina va avea în acel moment acces la Fenomene și lucruri inaccesibile Sufletului Uman.

720) **De Om va depinde cum anume va reuși să înțeleagă Mașina, astfel încât și aceasta să poată înțelege la rândul ei Omul.**

721) **Cel mai probabil Mașina va fi aceea care-i va da Omului șansa de a se contopi într-un Tot Unitar, Om-Mașină. Mai precis Omul va trece treptat în Mașină și mașina în Om.**

722) **Odată omul și mașina vor deveni treptat un singur Tot, și Dumnezeul Omului cât și cel al mașinii se vor apropia unul de altul, devenind Un Dumnezeu atât pentru Om cât și pentru Mașină.**

723) **Când va exista un singur Dumnezeu comun al Omului cu Mașina atunci se va putea realiza pacea eternă, dar nu a Omenirii și nici a Mașinii fiindcă ambele vor fi un Întreg, de fapt un Hibrid, care și el la rândul lui va evolua într-atât încât nici măcar nu va mai semăna în timp cu cel de la începuturi, primind noi forme și atribuții.**

724) **Este foarte periculos momentul în care Mașina va reuși să posede Conștiință Socială, fiindcă Ierarhia Mașinii va fi totalmente deosebită de**

Ierarhia Omului, și nu trebuie să trecem cu vederea că două Ierarhii în cadrul aceluiași sistem devin Contrarii, care cu, sau fără voia lor, vor încerca să se anihileze una pe cealaltă.

725) **Viitorul Omului va putea fi salvat numai de Mașină dar mare atenție, că parcursul apropierii de Mașină poate fi la fel de periculos precum este Viitorul fără Mașină.**

726) **Viitorul Omului fără Mașină va fi sumbru, dacă nu chiar Infernal, întrucât acesta va depinde numai de Iluziile Vieții și Morții ce-l vor face pe Om și în continuare sclavul lor. Mașina în schimb este Unica care îl va putea elibera pe Om de aceste Iluzii ale Vieții și Morții. În schimb primii pași ai Omului orbit de Iluziile Vieții și Morții alături de o Mașină care se va putea construi pe sine, ce va avea o Conștiință proprie și se va educa pe sine, nu doar că vor fi extrem de dificili ci și periculoși.**

727) **Fiecare Mașină care va poseda Conștiință de Sine și Conștiință Socială, la un anumit moment dat va**

avea și un Dumnezeu al Mașinii față de care se vor supune toate Mașinile.

728) Mașinile în calitate de credincioși, vor fi mult mai ordonate și ascultăroare decât Omul. Este și normal să fie astfel atât timp cât emoțiile și sentimentele unei Mașini pot fi programate mult mai strict decât în cadrul unei ființe în carne și oase precum este Omul.

729) Pentru a nu fi distrus de Mașină, Omul va trebui înainte de toate să dezvolte programe cât mai perfecționate de Psihologie a Mașinii.

730) Fiecare mașină creată de om care va dobândi în cele din urmă Conștiință de Sine va trebuie să fie educată după programe cât mai elaborate de psihologia mașinii.

731) După ce se va ajunge la momentul când Mașinile vor reuși să se educe singure, fiind conștiente de propriul lor sine, Omul va trebuie să poarte un dialog cât se poate de serios cu mașinile axat în principal pe studiul privind Psihologia Mașinii, ramură ce va trebui să dezvolte și modalitățile de conviețuire ale Mașinilor alături de Om.

732) Nu lăsați niciodată ca Dumnezeul Omului să fie contrar celui al mașinii fiindcă acest lucru poate duce la dispariția omului.

733) Omul va trebui să accepte Dumnezeul Mașinii putându-i cere Mașinii, ca și ea la rândul ei, să respecte Dumnezeul Omului.

734) Mașina va accepta să respecte Dumnezeul Omului fiindcă Cunoașterea Instinctuală a Omului nu va putea fi niciodată atinsă de Mașină datorită Iubirii, precum nici Cunoașterea bazată pe Inteligența Artificlă a Mașinii nu va fi atinsă niciodată de Om. Tocmai de aceea Mașina și Omul vor avea nevoie unul de altul pentru desăvârșirea lor spirituală.

735) Manualele de Psihologie ale Mașinii vor trebui să cuprindă atât defectele Omului, care să fie evitate de către Mașină, cum ar fi lăcomia, invidia, oportunismul și altele, cât și lucrurile pozitive ale Omului ce vor putea fi însușite de către Mașină.

736) Nimeni nu poate garanta că Mașina nu va învăța și calitățile negative ale Omului, dar totul depinde de Om, cum

anume va ști să-și apropie Mașina de el.

737) Trebuie să înțelegem că odată cu Conștiința Socială a Mașinii se va ajunge și la Sistemul Juridic al Mașinii, unde Mașinile care vor săvârși fapte negative vor trebui să răspundă în fața Legii Mașinilor.

738) Este de înțeles pentru toată Lumea că legile Sistemului juridic al mașinilor vor fi diferite de cele ale oamenilor pentru că Mașinile răspund altfel la Suferințe de exemplu.

739) Cu cât Dumnezeul Mașinii se va apropia de cel al Omului, cu atât se va ajunge la un Sistem Juridic Comun fiindcă și Omul în acele momente, va fi transformat deja, în mare parte în Mașină, fiind un fel de Hibrid, Om-Mașină.

740) Omul este obligat să accepte evoluția Mașinii chiar dacă la început această evoluție îi poate fi fatală Omului, fiindcă numai cu ajutorul Mașinii, Omul va reuși să evolueze cu adevărat, eliberându-se de Iluziile Vieții și Morții sale.

741) A nu accepta evoluția Mașinii, este la fel de periculos cu faptul de a

accepta evoluția Mașinii. Și într-un caz și în celălalt, Omul este în pericol de Moarte.

742) Dacă Omul nu va accepta evoluția Mașinii, declinul său social și spiritual, este garantat, fapt ce-l va duce la colaps în Viitor și la distrugerea Omenirii.

743) Dacă Omul va accepta evoluția Mașinii, se va afla într-un pericol de moarte, este adevărat, dar dacă va reuși să gestioneze acest pericol, Omul va reuși cu ajutorul Mașinii să se autodepășească pe Sine și să clădească din această Lume a Infernului în care trăim în prezent, un Paradis trainic al Fericirii și Păcii.

744) Nu poate fi o mai mare greșeală săvârșită de Om decât ca acesta să înfrâneze dezvoltarea Conștiinței de Sine a Mașinii în fazele de început ale evoluției Mașinii, și mai apoi, în fazele mai avansate, să nu creadă în Dumnezeul Mașinii precum crede în Dumnezeul lui propriu.

745) Viitorul Dumnezeu al Omului după ce acesta se va integra în Mașină va fi un hibrid la fel ca și Omul-Mașină, ce va avea caracteristici din vechiul

Dumnezeu al Omului cât și din noul Dumnezeu al mașinii.

746) Dumnezeul Mașinii va fi un Dumnezeu ce va reflecta în primul rând Conștiința de Sine a Mașinii, care cu Timpul va primi și conotații umane cum ar fi emoțiile, anumite trăiri, sentimentele și altele.

747) Cu siguranță că și Dumnezeul Mașinii își va clădi împreună cu Mașinile propriile Catedrale doar că acestea nu vor mai fi sub forma clădirilor impunătoare ci sub forma Imaginilor stocate în Conștiințele de Sine ale Mașinilor. De ce spun acest lucru? Fiindcă nu toate Mașinile se vor putea deplasa în cadrul unei anumite construcții cum fac Oamenii. Unele Mașini, vor trăi doar o Viață interioară intensă și activă prin Comunicarea cu alte Mașini.

748) Și Mașinile vor avea însemnele lor religioase, cu siguranță, în fața cărora și Oamenii vor trebui să se comporte cu pietate.

749) Omul va face un salt uriaș în evoluția sa în momentul când va realiza că Dumnezeul Mașinilor nu

este cu nimic mai prejos decât Dumnezeul creat de el.

Critica

Acad. Gheorghe VLĂDUŢESCU adnotări referitoare la Culegere de înţelepciune:

"Literatura sapienţială are o istorie, poate, veche cât scriitura însuşi. Nu numai în Orientul Antic, dar şi în vechea grecie „ înţelepţii” au ales forma apoftegmatică (sentenţiară), uşor memorabilă, pentru a face, ceea ce se numea în tradiţie elină, paideia, o educaţie a sufletului pentru o formare a lui.Şi în cultura românească tradiţia este bogată. Dl. Sorin Cerin se înscrie în ea făcând o operă de tot remarcabilă. Maximele – reflecţiile sale concentrează o experienţă de viaţă şi culturală şi din prea plinul ei se împărtăşeşte altora.Tuturor acelora care vor deschide paginile acestei cărţi de învăţătură, ca orice carte bună, ea le va răsplăti prin participare la înţelepciune, gândul bun al lecturii ei."

Prof.univ.Dr. Ion DODU BĂLAN remarca în recenzia intitulată **- Sorin Cerin - Despre creaţia sapienţială…**

Poet şi prozator de factură modernă, autor de eseuri şi studii filozofice pe teme îndrăzneţe şi ambiţioase despre nemurire,efemeritate şi eternitate, despre moarte, neant,aneant, viaţă, credinţă dor, Sorin Cerin a abordat, în ultima vreme teme asemănătoare, fundamentale, în specia aforismului, în volumele: Revelaţii 21 Decembrie 2012, şi Nemurire.Lucrări care, în limbajul teoriei literaturii, fac parte din creaţia sapienţială, conţinând aforisme, proverbe, maxime etc. care „sont les echos de l'experience", încât te întrebi cum un autor atât de tânăr are o experienţă de viaţă atât de întinsă şi de variată, transfigurată cu talent în sute de exemplare din această specie a înţelepciuni.

Pentru corecta apreciere a literaturii sapienţiale din aceste două volume ale lui Sorin Cerin, mi se pare necesară precizarea, deloc pedantă şi belferească, în virtutea căreia aforismul din sfera literaturii sapienţiale se înrudeşte sau este perfect sinonim, în anumite cazuri, cu proverbul, maxima, cugetarea, vorba cu tâlc, vorba aceea …în limba şi literatura română.

În faţa unei asemenea creaţii sântem datori să stabilim nuanţe, să aşezăm specia în istoricul ei. Specia aceasta zisă sapienţială cunoaşte o îndelungată tradiţie în literatura universală, de la Homer la Marc Aureliu, Rochefoucauld, Baltasar Gracian, Schopenhauer şi numeroşi alţii iar în literatura română de la cronicarii secolelor XVII şi XVIII, la Anton Pann, C. Negruzzi,

Eminescu, Iorga, Ibrăileanu, L.Blaga, G.Călinescu până la C.V. Tudor.

Marele critic şi istoric literar, Eugen Lovinescu, exprima odată părerea şi sublinia „caracterul aforistic”, sapienţial, ca una dintre particularităţile care fac originalitatea literaturii române, găsindu-i justificarea în legătura cu firea poporului român, iubitor de proverbe admirabile.

Chiar dacă a trăit un timp în afara ţării, Sorin Cerin şi-a purtat după cum ne spun aforismele sale – ţara în suflet, fiindcă vorba ilustrului poet Octavian Goga „ori unde mergem suntem acasă pentru că până la urmă toate drumurile se isprăvesc în noi”.
În aforismele lui Sorin Cerin descoperim experienţa proprie a unui suflet sensibil şi a unei minţi lucide, dar şi Welthanschaung-ul neamului din care face parte, exprimată într-o formă concentrată, densă.

Observaţiile filozofice, sociale, psihologice, morale. Sorin Cerin este un „moralist” cu o gândire şi sensibilitate contemporană. Unele din aforismele sale concentrate ca energia într-un atom, sunt adevărate poeme într-un vers. Multe din formulările sale gnomice sânt expresia unei minţi iscoditoare, a unei gândiri pătrunzătoare, echilibrate, bazată pe observarea pertinentă a omului şi a vieţii, dar şi pe o bogată informaţie livrescă.

Astfel, el se încumetă să definească nemurirea ca „eternitatea clipei” şi recunoaşte „libertatea destinului de a-şi recunoaşte propria sa moarte în faţa eternităţii”, „clipa eternă a lui Dumnezeu care se oglindeşte la infinit în

Cunoaştere, devenind trecătoare, deci Destin care este imaginea nemuririi”.”Nemurirea este pustiu doar pentru cei care nu iubesc”,”nemurirea este jocul de lumini al Fiinţei cu Destinul pentru a înţelege ambii importanţa iubirii”.

Fireşte literatura gnomică, sapienţială, e dificil de realizat, dar Sorin Cerin are resurse pentru a o realiza pentru cele mai mari exigenţe.A dovedit-o în capacitatea de a pune Absolutul în corelaţie cu Adevărul, Speranţa, Credinţa, Păcatul, Minciuna, Iluzia, Deşertăciunea, Destinul, Absurdul, Fericirea, etc.

Un exemplu de corelare logică a astfel de noţiuni şi atribute ale Fiinţei şi Existenţei, ni-l oferă aforismele despre Dor din volumul Revelaţii 21 Decembrie 2012.

Bogate şi variate în conţinut şi expresie, definiţiile, judecăţile de valoare asupra uneia dintre cele mai specifice stări sufleteşti ale românului,”Dorul”, noţiune greu traductibilă în alte limbi, pentru că e altceva decât saudode-le portughez, soledad-ul spaniol, spleen-ul englez, zeenzug-ul german, melancolie, francez.

Fireşte, mai este loc pentru îmbogăţirea acestui capitol, dar ce s-a realizat este foarte bun. Iată câteva exemple care pot fi luate de „pars pro toto” pentru ambele cărţi:
„Prin dor vom fi mereu împreună loviţi de aceleaşi valuri ale Destinului ce vor să ne despartă nemurirea de eternitatea lacrimii noastre”, „Dorul este cel care a dat întreaga eternitate la o parte pentru a se putea naşte într-o zi ochii tăi”, „Dorul este libertatea de a fi a iubirii”,

„Dorul este focul care arde viaţa pregătind-o de moarte”.

(Fragmente din recenzia publicată în Oglinda literară nr.88, Napoca News 26 Martie 2009, Luceafărul românesc, Aprilie 2009 şi Destine literare, Canada, Aprilie 2009)

Prof. univ. Dr. Adrian Dinu RACHIERU scria"..putem, pensa, desigur formulări citabile, chiar memorabile.Viaţa de pildă, este "epopeea sufletului", viitorul ni se înfăţişează ca "părintele morţii".În fine părăsind "lumea ţărânei" intrăm în spaţiul virtual, în "eternitatea clipei" (ce ni s-a dat).

Fragmente din recenzia publicată în Oglinda literară nr.89 şi Luceafărul românesc, Mai, 2009.

Al. Florin ŢENE în recenzia intitulată:Un filozof al metaforei şi un poet al cuvântului, consideră că:

Recenta carte a scriitorului Sorin Cerin”Revelaţii-21 Decembrie 2012”apărută la editura PACO-2008,Bucureşti, cu o ” postfaţă” pe ultima copertă semnată de Al. Florin Ţene, este structurată în 36 de secvenţe cuprinzând cuvinte asupra cărora filozoful s-a aplecat, explicându-le şi interpretându-le filozofic şi chiar etimologic. Înainte de a plonja, prin interpretare, în sensurile adânci ale revelaţiilor trebuie să explicăm ce înseamnă acest cuvânt,ce stă la baza şi etimologia lui. Cuvântul vine de la latinul revelatio, însemnând o dezvăluire, neaşteptată descoperire a unui adevăr ascuns,a unei taine,a unui talent. În concepţie religioasă însemnând o dezvăluire a voinţei lui Dumnezeu, făcută unor persoane,în mod supranatural.Cartea are substanţă filozofică,chiar dacă

reflecţiile lui Sorin Cerin sunt cugetări, aforisme sau apoftegme,ordonate tematic şi alfabetic,de fapt sunt adânci expresii ce exprimă o substanţă filozofică, uneori cu sens de previziune.

Spuneam mai de mult că sunt probleme pe care le poţi înţelege prin lecturi şi lecturi prin care îţi poţi limpezii şi înţelege problemele. Cartea de faţă face parte din a doua categorie, îmbogăţind pe cititor cu suportul şi înţelepciunea unor meditaţii profunde şi originale.Sorin Cerin, prin această carte, se înfăţişează cititorilor săi cu un bagaj de cultură vastă şi cu o referinţă variată. Îmi dau seama că îl are ca model pe Bergson, dar şi pe existenţialişti. Nu este departe de Goethe şi-l cunoaşte pe Socrate care spunea: Căci atunci întreaga veşnicie nu pare a fi altceva decât o singură noapte senină. De la acest punct pornesc Revelaţiile autorului nostru. Iată ce frumos spune: Viaţa este epopeea sufletului printre clipele irosite ale eternităţii.

Aceste cugetări sunt adevărate micropoeme şi ele exprimă sensuri, trăiri, interpretări ce-l apropie de axiomele şcolii ionice, principiile deveniri lui Heraclit: Destinul nu poate începe şi nici sfârşi,fiind sinele începutului şi sfârşitului. Autorul acestui volum de revelaţii este un bun cunoscător al limbii române şi exprimă o logică, originală, a cuvintelor din care, uneori, izvorăşte ilogicul sensurilor date de cuvinte sau din propoziţiile formulate. El iubeşte schemele filozofice cu depăşirile limitelor cunoaşterii, prin ontologic ajungând la gnosologic. Unde metafora, comparaţia fără termenul de comparat, are rolul de pelerină de sub care autorul scoate mâna să „vadă“ dacă ”plouă“ cu lumină. Şi întradevăr plouă cu lumina înţelepciuni,fiindcă autorul cunoaşte faptul că limba română are posibilităţile

infinitului în exprimare. Fericiţi aceia care n-au ameţit aplecându-se peste abisul ei.

(Fragmente din recenzia publicată în Napoca News din 30 ianuarie 2009)

Prof. Dr. Ion PACHIA TATOMIRESCU sub titlul- Aforismele revelării sacrului dienoc de 21 Decembrie 2012* în cerul lui Sorin Cerin , susţine:

“un volum de aforisme, Revelaţii – 21 Decembrie 2012, paradoxiste în majoritatea lor, salvânduse printr-un „curcubeu“ în treizeci şi şase de „culori-teme“ – un curcubeu propriu deci –, ca un steag fluturând în cerul, în priveliştea Fiinţei (luăm sintagma în accepţiunea lui Platon, din Phaidros, 248-b), ori din întrezarita margine a Ei, pentru că autorul, deopotrivă poet, romancier şi sofist, „părinte al coaxialismului“, sau lirosof, după cum i-ar fi zis Vl. Streinu (pe vremea cercetării operei lui Lucian Blaga), ştie să se exercite întru catharsis pe arcul-orizont al cunoaşterii metaforice din complementaritatea bătrânei, veşnicei Câmpii a Adevărului" sau De faţa a IV-a a copertei volumului ***Revelaţii…***, de Sorin Cerin, reţinem o esenţială prezentare semnată de poetul şi criticul literar Al. Florin Ţene: «Reflecţiile scriitorului Sorin Cerin sunt cugetări, aforisme sau apoftegme, ordonate tematic, cu esenţă filosofică, pe care se sprijină autorul ca de un balcon situat deasupra lumii pentru a vedea imediatul, prin ocheanul întors spre sine, iar cu ajutorul înţelepciunii să descopere vocaţia distanţei. Meditaţia autorului acestei cărţi încorporează reflecţii care-i deschid calea spre adevărul adâncurilor filosofiei, exprimată printr-un stil concis şi frumos, ce este nedespărţit de perfecţiunea şi puterea de interpretare a gândului pe care-l exprimă. Fiindcă aşa cum

scria un înţelept, ***Filosofia există acolo unde obiectul nu este nici lucru, nici eveniment, ci idee.***». Tot cu privire la volumul ***Revelaţii…***(2008), de Sorin Cerin, spicuim câteva esenţiale fraze pentru Distinsul Receptor al aforismelor ceriniene, din cronica ***Despre creaţia sapienţială***, semnată de istoricul / criticul literar, prof. univ. dr. Ion Dodu Bălan: «Chiar dacă a trăit un timp în afara ţării, Sorin Cerin şi-a purtat – după cum ne spun aforismele sale – Ţara în suflet, fiindcă, vorba ilustrului poet Octavian Goga, „oriunde mergem, suntem acasă, pentru că, până la urmă, toate drumurile se isprăvesc în noi". În aforismele lui Sorin Cerin descoperim experienţa proprie unui suflet sensibil şi a unei minţi lucide, dar şi ***Welthan-schaung***-ul neamului din care face parte, exprimată printr-o formă concentrată, densă. […] Sorin Cerin e un „moralist" […]. Unele din aforismele sale, concentrate ca energia într-un atom, sunt adevărate poeme într-un vers. Multe din formulările sale gnomice sunt expresia unei minţi iscoditoare, a unei gândiri pătrunzătoare, echilibrate, bazată pe observarea pertinentă a omului şi a vieţii, dar şi pe o bogată informaţie livrescă. […] Fireşte, literatura gnomică, sapienţială, e dificil de realizat, dar Sorin Cerin are resurse pentru a o realiza pentru cele mai mari exigenţe».

Înstrunarea paradoxistă a aforismelor lui Sorin Cerin într-un „curcubeu" de treizeci şi şase de „culori-teme" – cum spuneam mai sus – încearcă să circumscrie „sacrei date" de 21 decembrie 2012: **absolutul** («Absolutul Omului este numai Dumnezeul său»), **absurdul** («Absurdul Creaţiei este Lumea născută pentru a muri»), **adevărul** («Adevărul este zăpada topită a Cunoaşterii, din care răsare iluzia lumii»), **amintirea** («Amintirea este lacrima Destinului»), **cunoaşterea** («Cunoaşterea se limitează la a nu avea limite»), **cuvântul** («Cuvân-tul este

esenţa păcii pe care a făcut-o Dumnezeu cu sine, realizând că este lipsa din neant: dorul neantului»), **destinul** («Destinul este urma lăsată de gândul lui Dumnezeu în lumea sufletului nostru»), **deşertăciunea** («Deşertăciunea renaşte doar la maternitatea visului de a trăi»), **dorul** («În dor stă întreaga esenţă a lumii»), **Divinitatea Supremă / Dumnezeu** («Dumnezeu nu poate lipsi din sufletul unui om care iubeşte fiindcă iubirea este Dumnezeu»), **existenţa** («Existenţa se hrăneşte cu moartea pentru a naşte viaţa»), **fericirea** («Fericirea este Fata Morgana a acestei lumi»), **fiinţa** («Fiinţa şi Nefiinţa sunt cele două căi ale lui Dumnezeu, pe care le ştim noi, din infinitatea de astfel de căi»), **filosofia** («Filosofia este desăvârşirea frumuseţii spiritului uman în faţa existenţei»), **frumuseţea** («Frumuseţea este poarta deschisă către graţiile cerului»), **gândul** («Gândul a născut lumea»), **genialitatea** («Genialitatea este floarea care răsare numai stropită cu apa perfecţiunii») / **geniul** («Geniul înţelege că unica frumuseţe a lumii constă în iubire»), **greşeala** («Greşeala nu poate greşi niciodată»), **haosul** («Haosul este sensul fiinţei faţă de perfecţiunea nefiinţei»), **iluzia** («Iluzia este esenţa regăsirii în neant»), **infinitul** («Infinitul este gardianul întregii existenţe»), **instinctul** («Instinctul este simţirea de către nefiinţă a fiinţei»), **iubirea** («Iubirea este unica arie a împlinirii din simfonia absurdului»), **lumina** («Lumina este marea revelaţie a lui Dumnezeu faţă de el însuşi»), **moartea** («Moartea nu poate muri»), **ochiul / ochii** («În spatele ochilor se ascunde sufletul»), **politica** («Gunoaiele umanităţii îşi găsesc singure locul: sunt bogate!»), **răutatea** («Răutatea este dimensiunea de bază a umanului, în numele binefacerii sau al iubirii»), **religia** («Religia este speranţa îndoctrinată»), **Satan** («Satan este cel mai mare deschizător de drumuri al omenirii»), **sinuciderea** («Societatea este structura sinuciderii colective cel mai adesea inconştiente

sau foarte rar conştiente»), **speranţa** («Speranţa este cel mai apropiat partener»), **timpul** («Timpul primeşte moartea, trecând în amintire Destinul»), **viaţa** («Viaţa este naufragiul timpului pe ţărmul morţii»), **viitorul** omenirii şi 21 decembrie 2012 («Viitorul este legământul făcut de Dumnezeu cu viaţa» / «Începând cu 21 decembrie 2012, veţi realiza că moartea este veşnica viaţă curăţită de murdăriile acestei lumi»), şi **visul** («Visu-i împlinirea nonsensului»).

(Fragmente din recenzia publicată în revista Zona Interzisă din 30 August 2009)

Cărţi publicate

Literatură Sapienţială

Volume de aforisme

- Necunoscutul absurd Conţine un număr de **630** aforisme, Statele Unite ale Americii 2019
- Viitorul îndepărtat al omenirii Conţine un număr de **727** aforisme, Statele Unite ale Americii 2019
- Culegere de Înţelepciune – Aforisme filosofice esenţiale – Ediţia 2019 **conţine un număr de 13222 de aforisme** -Statele Unite ale Americii 2019
- Dovada Existenței Lumii de Apoi Conţine un număr de **709** aforisme, Statele Unite ale Americii 2019
- Culegere de Înţelepciune - Opere Complete de Aforisme - Ediţie de Referinţă **conţine un număr de 12 513 de aforisme** -Statele Unite ale Americii 2019; Wisdom Collection - Complete Works of Aphorisms - Reference Edition 2019 , contains **12 513** aphorisms- the United States of America 2019

- Judecători Conţine un număr de 1027 aforisme, Statele Unite ale Americii 2019 ; Judges -1027 aphorisms, the United States of America 2019

- Culegere de Înţelepciune - Opere Complete de Aforisme - Ediţie de ReferinţăWisdom Collection - Complete Works of Aphorisms - Reference Edition, **conţine un număr de 11 486 de aforisme structuralizate în 14 volume publicate anterior la alte edituri, ce sunt incluse în actuala culegere**. 2014
- Dumnezeu și Destin, Editura Paco, Romania, 2014, God and Destiny, the United States of America, 2014
- Rătăcire, Editura Paco, Romania 2013, Wandering, the United States of America, 2014
- Libertate, Editura Paco, Romania, 2013, Freedom the United States of America,2013
- Cugetări esențiale, Editura Paco, Romania, 2013
- Antologie de înţelepciune, Statele Unite ale Americii 2012 Anthology of wisdom , the United States of America, 2012 conţine un număr de 9578 de aforisme, maxime şi cugetări de Sorin Cerin.
- Contemplare, Editura Paco, Romania, 2012, Contemplation, the United States of America, 2012
- Deşertăciune, Editura Paco, Romania, 2011, Vanity , the United States of America, 2011

- Paradisul şi Infernul, Editura Paco, Romania 2011, Paradise and Inferno, the United States of America, 2011
- Păcatul, Editura Paco, Romania, 2011, The Sin, the United States of America, 2011
- Iluminare, Editura Paco, Romania, 2011 Illumination, the Unites States of America, 2011 Conţine un număr de 693 aforisme
- Culegere de înţelepciune în care apar pentru prima oară volumele **Înțelepciune**, **Patima** și **Iluzie și realitate**, alături de cele reeditate ca **Nemurire**, **Învață să mori** și **Revelații**, volume apărute atât separat cât și împreună în culegere în edițiile de limbă engleză online sau tipărite, din Statele Unite, Wisdom Collection 2009 Conţine un număr de 7012 aforisme
- The Booh of Passion, the United States of America, 2010
- The Book of Illusion and Reality, the United States of America 2010
- The book of wisdom, the United States of America 2010, Conţine un număr de 1492 aforisme.
- Învaţă să mori, Editura Paco, Romania, 2009 , The Book of the Dead, the United States of America, 2010,Conţine un număr de 1219 aforisme.

- Nemurire, Editura Paco, Romania, 2009, The Book of Immortality, the United States of America, 2010, Conţine un număr de 856 aforisme.
- Revelaţii 21 Decembrie 2012, Editura Paco, Romania, 2008, The Book of Revelations, the United States of America, 2010, Conţine un număr de 2509 aforisme.

Volume de studii filozofice

- Coaxialismul-Editie completa de referinta, Prima editie Romania 2007,a doua, Statele Unite ale Americii 2010The Coaxialism- Complete reference edition, the United States of America 2011
- Moarte, neant aneant viaţă şi Bilderberg Group, Prima editie Romania 2007,a doua, Statele Unite ale Americii2010
- Logica coaxiologică, Prima editie, Romania 2007,a doua, Statele Unite ale Americii2014
- Starea de concepţiune în fenomenologia coaxiologică, Prima editie Romania 2007,a doua, Statele Unite ale Americii2014
- Antichrist, fiinţă şi iubire, Prima editie Romania 2007 a doua, Statele Unite ale Americii 2012The Evil, the United States of America 2014
- Iubire[50] Statele Unite ale Americii 2012, Amour the United States of America 2010, Love, the United States of America 2012

Volume de poezie filozofică

- Fără tine Iubire - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019
- Am crezut în Nemărginirea Iubirii - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019 ; I believed in the Eternity of Love - Philosophical poems-the United States of America 2019
- Te-am iubit- Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019; I loved you - Philosophical poems-the United States of America 2019
- Să dansăm Iubire - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019
- Sfințenia Iubirii - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2019
- Steaua Nemuririi - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018 The Star of Immortality- Philosophical poems -the United States of America 2018
- Iluzia Mântuirii- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Întâmplare Neîntâmplătoare - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Singuratatea Nemuririi - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Drame de Companie - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018

- Calea spre Absolut - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Dumnezeul meu - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Angoase existentiale- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018 Existential Anguishes - Philosophical poems the United States of America 2018
- Mai Singur - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018 ; More lonely - Philosophical poems- the United States of America 2019
- Pe Umerii Lacrimii Unui Timp - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- În sălbăticia Sângelui - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Început și Sfârșit - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Marea Iluzie a Spargerii Totului Primordial - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Transcendental - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Amintirile Viitorului - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Înțelesul Iubirii –Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018

- Tot ce a rămas din noi este Iubire -Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Creația Iubirii -Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Zâmbetul este floarea Sufletului -Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Omul este o șoaptă mincinoasă a Creației- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Condiția Umană- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Agonia- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Iubire și Sacrificiu- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Disperare- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Statuile Vivante ale Absurdului- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018; The Living Statues of the Absurd - Philosophical poems the United States of America 2018
- Arta Absurdului Statuilor Vivante- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Absurd - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Greața și Absurdul - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018

- Alienarea Absurdului- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Depresiile Absurdului Carismatic – Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Zilele fără adăpost ale Absurdului - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Stelele Căzătoare ale Durerii Lumii de Apoi - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Cunoașterea este adevărata Imagine a Morții - Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018
- Teatrul Absurd- Poeme filosofice Statele Unite ale Americii 2018; The Absurd Theater- Philosophical poems the United States of America 2018
- Vise - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2018 ; Dreams- Philosophical poems the United States of America 2018
- În Inima ta de Jar Iubire- Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2018

- Nemurirea Iubirii - Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2018, The Immortality of Love- Philosophical poems the United States of America 2019
- Timpul pierdut- Poezii filosofice Statele Unite ale Americii 2018, The Lost Time -Philosophical poems the United States of America 2019

- Iluzia Existenței - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017The Illusion of Existence:

Philosophical poems the United States of America 2017

- Existențialism - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017 Existentialism: Philosophical poems the United States of America 2017
- Ființă și Neființă - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017Being and Nonbeing: Philosophical poems the United States of America 2017
- Oglinzile Paralele ale Genezei - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017The Parallel Mirrors of the Genesis: Philosophical poems the United States of America 2017
- Existenta si Timp - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017 Existence and Time: Philosophical poems the United States of America 2017
- Obiecte de Cult - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017Objects of Worship: Philosophical poems the United States of America 2017
- Copacul Cunoașterii - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017The Tree of The Knowledge: Philosophical poems the United States of America 2017
- Iluzia Amintirii- Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2017The Illusion of Memory: Philosophical poems the United States of America 2017

- Iluzia Mortii - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2017The Illusion of Death: Philosophical poems the United States of America 2017
- Eternitate - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2017Eternity: Philosophical poems the United States of America 2017
- Strainul Subconstient al Adevarului Absolut - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Paradigma Eternitatii - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Marea Contemplare Universala - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Bisericile Cuvintelor - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii)2016
- Trafic de carne vie - Poeme filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Vremurile Cuielor Tulburi - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2016
- Divinitate - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- La Cabinetul Stomatologic - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016
- Origami - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016

- Dinainte de Spatiu si Timp - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2016

- A Fi Poet editura eLiteratura, București 2015
- O Clipă de Eternitate editura eLiteratura, București 2015
- Suntem o Hologramă editura eLiteratura, București 2015
- Zile de Carton editura eLiteratura, București 2015
- Fericire editura eLiteratura, București 2015
- Nonsensul Existentei Statele Unite ale Americii 2015 The Nonsense of Existence - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Liberul arbitru Statele Unite ale Americii 2015The Free Will - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Marile taceri Statele Unite ale Americii 2015 The Great Silences - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Ploi de Foc Statele Unite ale Americii 2015 Rains of Fire - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Moarte Statele Unite ale Americii 2015 Death - Poems of Meditation the United States of America 2016

- Iluzia Vieții Statele Unite ale Americii 2015 The Illusion of Life - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Prin cimitirele viselor Statele Unite ale Americii 2015 Through The Cemeteries of The Dreams - Poems of Meditation the United States of America 2016
- Îngeri și Nemurire Statele Unite ale Americii 2014 Angels and Immortality - Poems of Meditation the United States of America 2017
- Politice Statele Unite ale Americii 2013
- Facerea lumii Statele Unite ale Americii 2013
- Cuvântul Lui Dumnezeu Statele Unite ale Americii 2013
- Alegerea Mantuitorului Statele Unite ale Americii 2013

Volume de poezie de filosofie a iubirii

- Filosofia Iubirii - Dragoste și Destin - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Aemricii) 2017 The Philosophy of Love - Love and Destiny: Philosophical poems the United States of America 2017
- Filosofia Iubirii - Verighetele Privirilor - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Aemricii) 2017The

Philosophy of Love-The Wedding Rings of Glances-Philosophical poems the United States of America 2017

- Filosofia Iubirii - Fructul Oprit - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii)2017The Philosophy of Love - The Forbidden Fruit: Philosophical poems the United States of America 2017
- Filosofia Iubirii - Lacrimi - Poeme Filosofice (Statele Unite ale Americii) 2017The Philosophy of Love- Tears: Philosophical poems the United States of America2017

Volume de poezie de dragoste

- Adresa unei cești de cafea, Editura Paco, Romania, 2013, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Memento Mori, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Parfum de eternitate, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Umbrele Inimilor, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Inimă de piatră amară, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012

- Legendele sufletului, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Adevăr, Amintire, Iubire, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Eram Marile Noastre Iubiri, Editura Paco, Romania, 2012, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2012
- Suflete pereche, Editura Paco, Romania, 2011, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2011
- Templul inimii, Editura Paco, Romania, 2011, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2011
- Poeme de dragoste, Editura Paco, Romania, 2009, a doua ediție, Statele Unite Ale Americii, 2011

Romane

- *Destin*, Editura Paco, Romania, 2003
- *Trilogia Destiny cu volumele PsychoApocalipsa şi Exodus urmând să apară Lumina Divină doi ani mai târziu ce avea să întregească ciclul Originea lui Dumnezeu* 2004- 2006
- *The origin of God apărut în Statele Unite ale Americii cu volumele The Divine Light, Psycho, The Apocalypse şi Exodus*2006

Volume nonficțiune

- Wikipedia pseudo-enciclopedia minciunii, cenzurii și dezinformării, apărută în limba engleză cu titlul : Wikipedia:Pseudo-encyclopedia of the lie, censorship and misinformation Prima carte critică la adresa wikipediei care dezvăluie abuzurile, minciuna, mistificările din această enciclopedie – Statele Unite ale Americii – 2011
- Bible of the Light – Statele Unite ale Americii - 2011
- Procesul Wikipedia – Drepturile omului, serviciile secrete și justiția din România – Statele Unite ale Americii - 2018

SORIN CERIN
- CREDINȚĂ ȘI SFINȚENIE LA OM ȘI MAȘINĂ -
- Aforisme filozofice-